

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 0 0

காரியாலயம்:—

No. 11, வேளாளர் தெரு,

புரையாக்கம், சென்னை.

Vol 2.]

1929 ஞா ஜூலை மீ 11உ

[No. 27.]

பொருளடக்கம்.

1. தலைங்கம் (Leader).	521	6. கலைத்திறம் துணிக்கும் கலைஞன் (Oscar Wilde)	
2. அப்பர்.		K இராஜகோபாலன்	530
E.N. தணிகாசலமுதலியார் B.A., B. L.	523	7. குலசேகரர் (நடமாடுங்கோயில்)	
3 தமிழ்ப் பாடம் (திருவேங்கடமலை)	525	T. P. மீனாட்சிசுந்தரன் M.A., B.L.	533
4. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்.		8. கம்பராமாயணம் (வரைக்காட்சிப் படலம்)	
P. இராமநுஜன்	527	T. N. சேஷாசலம் B. A., B. L.	535
5. மாறன் பாப் பாலினம் (பரிபாடல்)	528	9. வர்த்தமானம்	539

சந்தாதாரராய்ச் சேர விரும்புவோர் எந்தத் தேதியிலிருந்து சேரலாமானாலும் கட்
டுரைகள் பல தொடர்ச்சியாய் வருவதால் முன்னிதழ்களையும் பெற்றுக்கொள்வது நலம்.
வி. பி. யில் அனுப்பச் சொல்வதைக் காட்டிலும், தொகையை மணியார்பர் செய்வதால்
செலவு குறையும். ஸ்கிப்பர் பினுக்கு தென்னுப்பிரிக்கா முதலிய புறநாடுகளுக்கு
வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. மாணேஜர்.

க ல ா ந ி ல ய ம்

கல்சரின் அவசியம்.

II

189062

பிரபஞ்ச நடமாட்டத்தின் தன்மையும், அதனிடக்

கடவுளின்கருத்து அமைந்திருக்கு முறையும் அறிவதற்கு ஏற்ற பயிற்சியைத்தரும் சாதனங்களே 'கல்சர்' என்றும், அம்முறையை அறிவதோடு அதனை உலகத்தில் நடத்திவைக்கவேண்டும் எனும் ஆர்வத்தை அடைவதும் அக் கல்சரின் இலக்கணம் என்றும், கண்டதேகாட்சி கொண்டாதே கோலமாய் யாவும் தலைமொறுகின்ற இக்காலத்தில் கல்சர் என்னும் இது பெருகிப் பரவவேண்டுவது மிகவும் அவசியம் என்றும், சென்றவாரம் எடுத்துக்காட்டினோம். இர்தப் பொருளில், பாஷை அறிவும், பூதசாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சியும், எந்திரப்பயிற்சி முதலியவைகளும் தம்மட்டில் நின்று கல்சர் என்னும் திவ்விய பதவியை அளிக்கத் தகுந்தனவல்ல. இவைகளையும் இவைபோன்ற மற்றுஞ்சில தொழிற்பயிற்சிக் குரியவைகளையும் பொதுப்படக் 'கல்வி' என்று வழங்கிவிடுகின்றன ராதலாலும், அவ்வாறு வழங்குகின்ற கொடுமையாலேயே 'கல்சர்' என்பதற் கிணையான பொருள்தரவல்ல 'கல்வி' என்னும் சொல் இப்பொழுது இழிந்தபொருளை ஒருவாறு அடைந்து விட்டதாலும், நாம் இங்கு உரைத்துவருகின்ற விஷயங்களுக்கு

இவ்விழிந்த பொருள் ஏற்காததால், இப்பொருளை வைத்து அச்சொல்லை மயங்கக் காணநேரிடலாம் என்றவோர் அச்சத்தினாலும், கல்வியென்னும் சொல் விற்குப் பதிலாகக் 'கல்சர்' என்னுமிவ வாங்கில மொழியை உபயோகிக்க லாகின்றோம்.

மொழி எதுவாயினும் என்! கடவுள் கருத்தைச் செம்மையாகத் தேர்ந்துகொண்டு அதனை நடத்தி வைப்பதற்கு ஏற்றவோர் நிலையை அளிக்கவல்ல தொன்றே வேண்டப்படுவதென்னும் நினைவு யாவரையும் எந்நிமிடம் பற்றிக்கொள் லாகின்றதோ அந்நிமிடமே, இத்தகைய கல்சரைப் பெறவேண்டியது மானுடதர்மத்தின் முதல் படித்தாய் அவசியம் என்பது தெற்றென விளங்கும். நாமறிந்த சமயநெறிகளின் முடிவுகளும் இன்னதே ஆயினும், சமயநூல்களின் பயிற்சியும், அவைகளின் தன்மையை எடுத்துவாதிக்கவல்லதிறமையும் மாத்திரம் கல்சர் ஆகாது. கல்சர் உடையவர்களுக்கே சமயநூல்களில் காணக்கிடக்கும் உண்மைகள் மெய்ப்பயன் அளிக்கும், அவரவர் ஆன்மானுவலங்களின் ஆழத்தினின்று திரண்டெழுந்த முடிவுகள்தாம் மதக்கொள்கைகளாக அனுசரிக்கப்படுகின்றன. சமயங்களெல்லாம், முத்திநிலை அவரவர்

மல
11/11/28
22

உள்ளத்திலேயே இருக்கின்றதேயல்லாமல் புறத்திலே ஒன்றுமில்லை என்று சாற்றுவதேபோல், கல்சரும் மாந்தர்களது நல்லாழ்வை உள்ளத்தின் செப்தியாய்க் கருதிநிற்கின்றது. மிருகத்துவம் கீழமுந்த மானுடத்துவம் கைமீயிர வோங்குவதே மனிதருடைய முன்னேற்றமென்பது கல்சரின் முடிவு. “வில்லங்கோடு மக்கள் அனைவர் இலங்குதால் கற்றாரோடு ஏனையவர்” என்று தெரிந்து கூறவல்லது கல்சர். ஏனெனில், மனிதர்களுக்கே சிறப்பாய் பெருமையுடன் செல்வமும் இன்பமும் ஆம் எண்ணத்தையும் உணர்வையும் செம்மைபாய் முழுமையாய்த் திறமைபுடன் நடக்குமாறு அகன்றிடச் செய்வதென்றே எவ்வெவர் கருமமும் ஆகுமெனக் கல்சர் கண்டுகொண்டிருக்கின்றது. அலகிலாது அகன்று அகன்று வளர்வதால் தாமே யாவுமாய்ப் பரவப்பெற்று, அறிவோடும் அழகோடும் விளங்கவேண்டும் என்னும் நோக்கம் வாய்த்தவர்தாமே மக்களாவார். இந்த நோக்கம் வாய்க்குமாறு செய்வதற்கே கல்சர் இன்றியமையாததாகின்றது; கல்சரின் மெய்ப்புணர்வு அதுவன்றி வேறில்லை. ஒன்றைத் தன் உடைமையாக வைத்து இருப்பது அன்று பூரணமான செம்மை; தான், வளர்ந்து வளர்ந்து ஆவதுதான் அப்பூரணச் செம்மையின் தன்மையாம். இவ்வகையிலும் கல்சரும் மதக்கொள்கைகளின் முடிவும் ஒன்றேயாய் இருக்கக்கூறலாம். ‘நத்வமஸி (நீ அது ஆகின்றாய்) அனைய மகாவாக்கியங்கள் மறைமுடிவாய் நின்று ஆகவேண்டியவோர் தன்மையைத் தெரிவிக்கின்றன. அதனையே எதிர்மறை முகமாக, ‘வில்லங்கினின்று மக்கள் ஆகாதவர் கல்லாதார்’ எனத் திருக்குறளும் கல்சரது சார்பாகக் கூறும். “உளரேனும் மாத்திரை அல்லால் பயவாக் களர் அனையார் கல்லாதவர்” என்று தமிழ்வேதம் சாற்றலாவதும், “இருப்பதன்று, பயன்பட வளர்வதே மானுட தர்மம்” எனப்பேத தான்.

சமயாசாரியர்களும் கல்விக்களஞ்சியங்களும் ஆகிய இருதிறத்தோரும் கடவுளின் கருத்து இன்னதென ஓர்ந்தறிந்து உலகத்திற்கு உதவுகின்ற பெருமக்கள். அவ்விருவர்முடிவும் இங்கு ஒன்றேயாக இருக்கக்கூறலாம். அன்னதைத்தாமே உணரவல்லா ரல்லாராயினும் அவர் மொழிகளை வேதமெனக்கொடு நடத்தி வைத்தல் அன்றோ நம்மனோர் கடன். அவ்வாறன்றி அதற்கு மாறாகச் செல்கின்றதற்குஞ்சியை என்னென்றுரைப்பது! இதனைக் கருத்தில் நிறுத்தி இக்காலம் நிலவுகின்ற இயக்கங்களில் எதனை எடுத்துச்சோதித் தாலும் ஒன்றாவது முழுமுதற் கடவுளின் திருவுள்ளத்திற்கு உகந்ததாயிருக்க இடமில்லாமற் போவதைக்காண இரக்கமுடையார் யாரே மனமுனைந்து மாழ்கிடாதிருப்பார். எல்லா முயற்சியும் எல்லா இயக்கங்களும் ஒன்றை வைத்து இருக்க மன்றுகின்றனவேயன்றி, உணர்வும் எண்ணமும் வளர்ந்தோங்கி அழகும் இன்பமுமாய் ஆவதற்கு நெறிபகர்கின்றன எங்குங் காண இயலவில்லை. வளரத்தான் இல்லையெனின், அதுவும் இயலாது. முன்கூறாத வித்து அழுகி விடுகின்றது. விதிசெய்யும் விபீதம் கொஞ்சமன்று, வைத்து இருப்பதற்கு அவாவுகின்ற பொருள்களும் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்குமெனின், கடவுளின் கருத்திற்கு எதிர்ப்புத்தகால் நலமொன்றும் வாய்க்காது

என்னும் வாய்மை பொய்த்திடுமொகையால் கிடைக்கா திருப்பதென்றே இயற்கை. இங்கிலாந்தில் வேலையிலல்லாத திண்டாட்டத்தின் கொடுமையை நம் மன்னர் பிரான் நேற்றுப் பார்விலெண்டிற்குச் செய்த பிரசங்கத்தினின்றே அறியலாம். இதற்காக இப்பொழுது தனியாக வொரு மந்திரியும் ஏற்பட்டிருக்கின்றார்.

குறைவற நிறைந்து செம்மையுறச் செய்வது கல்சர் ஆதலால், இம்மனப்பதைத் தொகுதியில் அதற்கிருக்கின்ற அவசியம் அளவற்றதாம். மானுட இனத்தில் பிறந்த பிறவியை நிறைவேற்றிவைக்கின்ற இக்கல்சரின் அவசியத்தை எந்நாளினும் அதிகமாய் இந்நாளில் அறிவுடைபோர் காண்பர். அதனினும் இந்த நாட்டில் அது செப்பனிடவேண்டிய வேலை மிகவும் அதிகமாயிருக்கின்றது. ஏனெனில் இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளில் பெரும்பகுதியோர் “வில்லங்குளாய் இருப்பதுதான் வாழ்வு” என்று வாய்விட்டுச் சொல்லி அதற்கேற்ற முறைகளை அனுசரிக்கின்றனர். மாத்திரை ஆர்னல்ட், ரஸ்கின், கார்லீஸ், எம்ர்ஸன் போன்ற இவர்களுக்கு எதிராய்ச் சொன்னவர்கள் பேர்களும் பழங்கதைகளாகிவிட்டன. “எந்திரமே எந்தெய்வம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவ்வெந்திரத்தில் தமது ஆன்மாவை வைத்து அரைத்துவருகின்றனர். இவ்வாறு அரைக்கின்ற எந்திரத்திலிருந்து விழுகின்ற திப்பியாம் பணத்தை இரண்டொருவர் கண்டு தந்தெய்வம் கொடுத்தவரென்று கொண்டாடுகின்றனர். இன்னபடி செய்வதால் நாளுக்குநாள் நாசமடைந்து வருகின்றன ரொன்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. ஆனாலும் அவர்கள் ஒருநாள் கண் விழித்துக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம். தாங்கமாட்டாத துன்பம் சமந்ததும் “ஐயகோ, கடவுளின் கருத்திற்குமுரணாக நடந்துகொண்டோம்” என்று தேறுவது அவர்களுக்குச்சலபம். இந்நாள் இந்தியாசெய்தியோ, புகுந்துழக்கும் இயக்கங்களையாவும் மிருகத்துவத்திற்கு ஏற்றனவாயிருப்பினும் ஒருவரும் மிருகமாயிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் தம் கருத்து என்று சொல்வதில்லை. வேண்டுகின்ற முறைகள் அவ்வளவும் அம்மேனாட்டார் கையாளும் முறைகள். நினைக்கின்ற நினைவு அவ்வளவும் அவர் நினைவே. வாழ்வின் நோக்கமும், அந்தரம் பேசில், அவர் நோக்கமே. ஆனால் பேசுவதவ்வளவும் ஆன்மவளர்ச்சியைப்பற்றியும் அன்பைப்பற்றியும் இவையனைய பிறமென்மையான விஷயங்களைப்பற்றியுமேயாம். பசுத்தோல்போர்த்த புலியென்ன பிறைவஞ்சிக்க இவ்வாறு இவ்வியக்கங்கள் நடைபெறவில்லையாயினும், தன்னைப்போதான் வஞ்சனைபுரிந்துகொள்கின்றன.—இதனைத்தானே ஆன்மவஞ்சனை என்றனர்.—இவ்வியக்கங்களில் ஈடுபடுகின்ற செனங்கள் தாம் ஏதோவோர் உன்னத ஆன்மநிலைக்கு முயல்வதாக எண்ணிக்கொள்கின்றனர். வேண்டுவன எந்திரக் கல்வியை. பர்னாண்ட்ஷா மொழிந்தபடி, “கொலைபாத கப்பேராசை என்னும் வர்த்தகமும்” எந்திரமுறையை அனுசரித்து நடப்பதேயாகும். சர்வகலாசாலைகளும் எந்திரமே, அரசியலும் எந்திரம். நாம் கேட்கின்ற ‘சுய ஆட்சி’ முதலியவைகளும் எந்திரத்தை ஒட்டுவதற்கு யார்பார் ‘ஒட்’ கொடுத்து மண்டையை உடைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதன்றி வேறன்று. விவாகவயதும் எந்திரத்தினால் கொண்டுவரப்படுகின்றது. மற்றச் சீர்திருத்தங்களும் அவ்வாறே. இன்ன

விதம் எல்லாம் எந்திரச்செய்தியாயிருக்க, நாமெல்லாம் ஆன்மவளப்பத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாக ஓர் மயக்கம் நம்மனோரைப் பற்றியிருக்கின்றது. அந்தமயக்கம் ஒன்றே மேனாட்டார்க்கும் நமக்கும் உள்ள வேறுபாடு. ஆனால் என்? ஆங்கிலேய சாகரிகத்தை வைத்தோன் டே பின்பற்றினால் விளைவது வேறாதமோ. அவர்கள் அடைகின்ற ததியே நாமும் அடைவோம். எதிர்காலம் என்? அடைந்துகொண்டு வருவதையும் பார்க்கின்றோம். ஆனால், முன்சொன்னபடி மேனாட்டார் ஒருநாள் தெளிந்துகொள்ள இயலினும் இயலலாம். இப்படியே செல்வோமானால் பின்னாள் தெளிவதென்ற எண்ணம்கோ மிகவும் கடினமாய்விடும். துஷ்டத்தினால் திருந்துவதைவிட அறிபாமை திருந்துவது கஷ்டமென்பது அனுபவத்தால் காண்கின்ற உண்மை. விஷத்தை விஷமென்று குடிப்பவனும் கொடுப்பவனும் ஒருசமயம் ‘வேண்டா’ வென்று தன் எண்ணத்தை மாற்றினும் மாற்றலாம்; மருந்தென்று எண்ணிக் குடிப்பவனும் கொடுப்பவனும் சாகும்வரையில் குடித்தே தீர்வான்; கொடுத்தே தீர்வான். தாங்கமாட்டாத துன்பம் மேன்மேலும் வந்து உறுகின்றபோது, எளிது வந்ததென்று ஊராமல், “ஆன்மவளர்ச்சிக்கு நாம் முயன்றதால் இங்கிலாந்து வந்தோம்; கடவுளின் கருத்தை நடத்திவைக்க நினைத்ததால் இக்கதியடைந்தோம்—ஆன்மவளமாயிற்று, கடவுளுமாயிற்று; இரண்டையுங் கொண்டுபோய்க் குப்பையிற்போடு” என்னலாகும். இதற்கும் எதிர்காலம் ஏற்றுக்கு! இந்தத் தூரல் சிறிதுகாலமாகக் கிளம்பியிருக்கின்றதைக் கேட்கின்றோமே. அன்னவரை இகழ்வதில் பயனில்லை; பழிப்பதில் பயனில்லை. அவர்களை இகழ்ந்து பழிப்பவர்களில் பெரும்பான்மையோர் எவ்விதத்திலும் எள்ளளவும் உயர்ந்தவரும் அல்லர். பொய்யான இயக்கங்களுக்கு மெய்ப்பேரிட்டு விவகரித்ததன் தர்க்கத்திற்கு யன்ற முடிவு அதுவே. இங்கிலாந்து வந்துனோரையும், அங்கிலா அவர் அடையுமாறு பலகாலமாய் அடி

கோலித் தந்துனோரையும் எண்ணிக் கண்ணீர் வடிப்பார் உலகின்பால் உள்ளன்புடைய பெரியோர். கண்ணீர்வடிப்பினும் முற்றிலும் கையற்றுநின்ற கலுழவேண்டா. இத்தகை அரிய நிலையிலிருந்து ஜனங்களைக்காக்கவல்ல கல்சர் என்னும்க் கைகண்ட மருந்தொன்றுளது. அத்தத்துவ அமுதை அள்ளியள்ளியருந்தினால் எத்தகையபித்தமுந்தெனியும். கடவுளின் கருத்தை நடத்தி வைப்பதாகச் சொன்னாற்போதாது. அக்கருத்து யாவதா யிருத்தல்குடும் என்று முன்னர்த் தேர்தல்வேண்டும். இக்கருத்தைச் சரித்திரங்கள் எழுதி வைத்திருக்கவில்லை. வேதங்களைச் சாத்திரங்களைப் படித்தவளவிலும் அது தெரியமாட்டாது. பிறர் எவ்வளவுதான் சொல்லிக்காட்டினாலும் உணர இயலாது. பகுத்தறிவின்ற மனப்பயிற்சியிதனை அறிவதற்கு அவசியமெனினும், அது வொன்றுமேயும் போதாது. அதன்மேல் மனோபாவமும் வேண்டும். பகுத்தறிவும் மனோபாவமும் இரண்டறக்கலந்து ஒருங்கே அளிப்பது கல்சர். இக்கல்சரிலாதார் உடல் பொருள் ஆவியை அளிக்க முன்வரினும் எதற்காக அளிக்கின்றோம் என்பது உணராமல், கடவுளுக்கு என்று எண்ணிக்கொண்டு, இரும்பு எந்திரத்திற்கும், பள்ளிக்கூட எந்திரத்திற்கும், ஒட்டு எந்திரத்திற்கும், ஒன்றுமில்லா நாகு எந்திரத்திற்கும், அவைகளை உகுத்துவிட்டுப் போகலாகின்றனர்.

இவையாவும் நாம் மிகுதிப்பறிச் சொல்கின்ற வாசகங்களை என்று கூறவும் வேண்டுமோ! கல்சரின் தரம். தெரிந்தவர் சிறிலர் முயற்சியின்றி இங்கிலாந்தில் சுமமா அமைவதேனும், எல்லோரும் போகும்நெறி தாமும் போதலேனும் தர்மமன்று. கல்சரின் தனிப்பெரும் நிலையை எடுத்துரைத்த யாவரும் அதனை ஏற்குமாறு செய்வது இக்காலத்தில் சலபமன்றெனினும் விடாமுயற்சி யுண்டெனின் அது விண்போகாதென்பதும் தின்னம். அந்தத்தில் அவர்களை தனக்கு உற்றதுணையாயினொன்று உலகம் ஒருநாள் உண்மையாக மதிக்கும் (தொடரும்)

அ ப ப ர்

4. பெரியபுராணத்தில் காணாத திருப்பதிகளில்

அப்பர் பாடல்களும் அவற்றின் சந்தர்ப்பங்களும்.

[504 வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

3. அப்பர் கோங்குநாட்டிற் பாடிய திருப்பதிகங்களும் அவற்றின் ஆராய்ச்சியும்.

(40) திருப்பாண்டிக் கோழைடி:—இத்தலம் கொடுமுடி ஸ்டேஷனிலிருந்து ½ மைலில் காணப்படும். இது திருக்கொடுமுடி என வழங்கும். இந்தத்தலம் மூவர்பாடலும் பெற்றது. திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருக்குறள்தொகைப் பாக்களில் ஐந்தே திருமுறைகளில் உள. அவை “திவினைக் கருக்கெடும் கைகண்ட யோகம்” எது, என்பதை விளக்குகின்றன.

அப்பர், திருவையாற்றுக்கு மீண்டபின்னரா, இன்றேல் கைலாயத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்னரா இப்பதிகஞ்ச் சென்றார் என்று ஆராய்வோமாயின், இப்பாசரங்கள் நடைபயக் கவனித்தால், முன்னரென்றே நாம் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கின்றது. அரைப்புள்ளி, அல்லது முற்றுப்புள்ளி இப்பாசரங்களின்

ஒவ்வொரு அடியும் பெரும்பாலும் பெறகின்ற வாதலால், இப்பதிகம் திருக்கயிலாயம் சென்ற யாத்திரையின் முதற்பகுதி யென்று எண்ணலாகும். கர்நாட ஜில்லாவிலுள்ள திருப்பருப்பத மென்னும் ஸ்ரீசைலம் தரிசித்தபின்னர்த் திருக்கோகாணம் செல்வதற்கு முன் இத்தலத்திற்குச் சென்றாரென அதுமானிக்கலாகும். திருவையாற்றி லெழுந்தபின்னர் அப்பர் கொங்குநாட்டுக்குப் போனதாய்ச் சேக்கிழார் கூறுமையாலும் இவ்வதுமானமேதான் அச்சுருதிக்கும். பொருத்தமானதாய்க் காணப்படுகின்றது.

கொங்குநாட்டிலே தேவாரம்பெற்ற ஸ்தலங்கள் ஏழாம். அவையாவன:— திருப்புக்கொளியூரிலிருந்து ஒன்று; இது திருவாசகத்திலும் மொழியப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இத்தலத்தில் சுந்தர முதலையுண்ட பாலனை அழைத்தது அவர் தேவார

K. C. R. 1929

மாகும். இரண்டாவது, திருநாண் என்னும் பவானிக் கூடல் (பவானி முக்கூடல்). இதைப் பவானி என்று வழங்குமுண்டு. மூன்றாவது, திருமுருகன்பூண்டி. சுந்தரர் பொருள்களை வேடர்களென்னும் பூத கணங்கள் கவர்ந்தனரென்றும், இப்பதியின்கண் பாடிய பதிகத்தால் பொருள்களை யாவும் மீளப் பெற்றனரென்றும் பெரியபுராணம் கூறும். நான்காவது திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றார் என்னும் திருச்செங்கோடு என்பர். இதற்கு நாகாசலம் என்றும் திருச்செங்குன்றார் என்றும் நாமங்கள் உள. இது முருகக்கடவுள் திருப்படை வீடாகிய குன்றுதோறாடலுள் ஒன்றென்பர் மேலோர். ஐந்தாவது ஸ்தலம் திருவெங்கமர்க்கூடல். ஆறாவது, திருக்கருவூர் ஆனிலையென்னும் திருக்கருவூர் சிவாலயம். ஏழாவது, திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி. இத்தலங்களில் ஒன்றே அப்பர் தேவாரம் பெற்றதாகும். இப்பதிகம் யாவும் மேற்றொடர்ச்சி மலைகளின் எழிலை விளக்குகின்றனபோல், தென்னிந்தியாவின் மேற்பாரிசத்தில் அமர்ந்து விளங்குவனவாம். கொங்கு நாட்டிலும் மூவரும் பாடியதென எடுத்துக்காட்டும் திருப்பதி யாதலாலும், காவிரி யுற்பத்தியாகு மிடத்திற்கு அருகே யிருப்பதாலும், திருப்பாண்டிக்கொடு முடி, அக்காலத்தில் தசாங்கமும் பெற்று விளங்கியது.

4. அப்பர் திருவாண்டின் தேவாரம்.

(41) திருக்கோகரணம்:— சேக்கிழார், திருஞானசம்பந்தர் திருக்காளத்தி கடந்து வடக்கே செல்லவில்லை யென்றும், அங்கிருந்தபடியே வடபாரிசத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கினரென்றும் கூறுகிறார். இதனால் திருக்கோகரணத்திய திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் தமிழ்நாட்டி லிருந்தவண்ணமே பாடின ரென்பதை எண்ணல்வேண்டும். திருக்கோகரணத்தை, “மஹாபலீஸ்வரி” என்றும் நமதுநாட்டில் வழங்குவதைக் கேள்வியுற் றிருக்கின்றோம். மஹாபலீஸ்வர என்பது பம்பாய் ராஜதானியில் மேற்றொடர்ச்சி மலைகளில் உயர்ந்த உன்னதஸ்தானமென்றும் அங்கு வருடாந்திய மழையளவு இந்தியாவில் ஒரு இடம் (சிரபுஞ்சி) நீக்கலாக ஏனைய இடங்களைக் காட்டிலும் அதிகமென்றும் கேள்வியுற் றிருக்கின்றோம். இதைப் போலவே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார், “நீட ரவமார் குன்றுகணெருங்கி விரிதண்டலை மிடைந்து வளர் கோகரணமே” என்றும்,

முறைத்திறமு றப்பொருடே ரித்துமுனி
வர்க்கருளி யாலமிழ்வாய்
மறைத்திறம் றத்தொகுதி கண்டசும
யங்கனவ குத்தவனிடம்
துறைத்துறைமி குத்தருவி தாமலர்சு
மந்துவரை யுந்திமதகைக்
குறைத்தறையி டக்கரிபு ரிந்திடற
சாரன்மலி கோகரணமே.

என்றும்

இலத்தலமி குத்தபடை யெண்கரம்பி
எங்கவெரி வீசிமுடிமேல்
அலத்தலதொ குத்தபுனல் செஞ்சடையல்
வைத்தவழ கன்றணிமயாம்

மலைத்தலவ குத்தமுழை தோறுமுழை
வானரிகன் கேழல்களிறு
கொலைத்தலைம டப்பிடிசன் கூடிவீன
யாடிநிகழ் கோகரணமே.

என்றும், குறிஞ்சிலிமென வெளிப்படையாய்க்காட்டி னார். ஆயினும், திருநாவுக்கரசராயனார் பாடிய திருத்தாண்டகப்பதிகம் ஒன்றுபத்து பாசரங்கள் அமைந்தன திருமுறையிற் காணப்படுவதால், அப்பதிகத்தைக் கவனித்து நோக்கின், “மாகடல் சூழ் கோகரண மன்னினுனே” என்னும் முடிவும், அதற்கு ஆங்காங்கு நிரைநிரையாய்க் காட்டும் சொற்றொடர்களும், நாம் உற்று நோக்கின், திருக்கோகரணம் ஒரு தீவுஎன்றும் அது முற்றும் செய்தலென்றும் அதுமானிக்க வேண்டியதா யிருக்கின்றது. அப்பிரதேசத்தினின்று இவ்விடம் வந்த சில சிவநேசர்களை விசாரித்ததில், கோகரண மஹாபலீஸ்வர என்பது திருக்கோகரணமென்றும், அது பசுவின் காதுபோ லிருப்பதால் அப்பேர் வழங்கலாயிற்றென்றும், அக்கோயிலிருப்பது ஒரு தீவிலென்றும், அதற்குச் சிவராத்திரி தரிசனத்துச் செல்பர் மார்மகோவாவி லிறங்கி “ஸ்வம் லான்சு” என்னும் சிறிய புதைக்கப்பலில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்றும், வேறு வழியில்லையென்றும் கூறுகின்றனர். ஆயினும், மழையால் பேர்பெற்ற மஹாபலீஸ்வர என்பதும் சிவஸ்தலமேயென்றும், அது மேற்றொடர்ச்சிமலையி லுயர்ந்த இடத்தில் அமைந்திருக்கிற தென்றும் அது யாத்திரைஸ்தலமாய் யாரும் விசேஷமாய்ப் போகிறதில்லை யென்றும் பகர்ந்தனர். இதற்குத் திருக்கோகரணமெனப் பெயர் தற்காலத்தில் வழங்குவதில்லை யென்கின்றனர். ஆதலால் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய திருக்கோகரணமும், அப்பர் பாடிய திருக்கோகரணமும் ஒன்றே என்பதற்கு ஆதரவுகள் இல்லை. அப்பர் நேரில் யாத்திரைசெய்து பாடியவராதலால் தீவாகிய திருக்கோகரணத்திற்குச் சென்றாரென்றும் அக்கோகரண மஹாபலீஸ்வர, இன்னும் கொண்டாடும் ஸ்தலமென்றும் நாம் அதுமானிக்கலாம். சிவனடியார்கள் இத்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்து புதைப்படம் முதலியனவற்றால் அடியேன் போன்றவர்களுக்கு விளக்குவாராயின் பெரும் புண்ணியமாகும். இதை அறிஞர் ஆராய்க.

இவ்வாறு பெரிய புராணத்தில் காட்டியிராத நார்பத்தொரு சிவஸ்தலங்கள், அப்பர் தேவாரம் பெற்றிருப்பதால் அப்பதிகங்களின் காலம் முதலியன ஆராய்வதற்குப் பெரியநிலமாய் அப்பதிகங்கள் விளங்குகின்றன. இவ்வாராய்ச்சியால் தென்னிந்தியாவின் பூகோள இலக்கணம், எவ்வாறு அப்பர் காலத்திலிருந்ததென்றும், எவ்வெவ்விடங்களினின்று, எவ்வெவ்விடங்களுக்குச் சுத்தமான கால்நடை மார்க்கங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன வென்றும், எங்கெங்குக் கடக்கலாகாத காடுகள் அடர்ந்திருந்தன வென்பதும், இன்னும் புராதனவிடயங்களைப் பற்றி எத்தகைய ஆராய்ச்சிக ளிக்காலத்திற்கு இன்றியமையாதனவோ அவையாவும் செய்யலாகும்.

இனி, அப்பர் திருமுறைகளால் அவரை எத்தகைய கவியென்று யாம் இலக்கியவாயிலா யறிந்துணரக் கூடுமோ அத்தகைய ஆராய்ச்சிகளில் பிரவேசிப்போம்.

சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும்.

இயற்கை நவீற்சியும் இலக்கிய நெறியும்

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் ஆக்கப்பட்டதற்குக் காரணமும் பிறவும் அடியார்க்குநல்லார் வரைந்துள்ளவை அடியேற்கு ஐயம் விளைத்து நின்ற மையால் அவை இன்னவெனக் “கலாநிலயத்” தேகாட்டி, அவற்றிற்கு அமைதி யெதிர்பார்த்திருந்தேன். மற்று, எனது ஐயத்தை விளக்க யான் வரைந்த மொழியே மற்றொருவர்க்கு ஐயம் விளைத்து நின்ற பரிசை யான் அறிபாதிருந்தமையின், “ஐயம் விளைத்துள்ள ஐயம்” என்ற தலைப்பைக் கண்டதும் திடுமெனத் துணுக்குற நோந்ததேயன்றி, மற்றவரைச் சினவ்வோ பரிசுக்கீழ்வோ யான் சிறிதும் கருதினேனில்லை. எனது உரையில் நிகழ்ந்த ஐயத்திற்கு யான் காட்டிய அமைதி பொருத்தமன்றாய்முடிந்தவகையும், தோழர் சீனிவாசராகவந்தன் ஐயமே அமைதியாய் மாறிய பரிசும் “கலாநிலயம்” மலர் 2; இதழ் 15, 16, 17 ல் 1, 2 என்பனவாக எண்ணிடப்பெற்று விரிவாக வெளிவந்த கட்டுரையிற் கண்டேன். 1, 2 என்பன வாதிப எண்களால் அக்கட்டுரை பகுக்கப்பட்டுப் பார்த்து நிர்ப்பினும் அது இயற்கைநெறி இலக்கியநெறியென்னும் இரண்டையே சூழ்ந்து நிற்கின்றது. இயற்கைநெறியும் இலக்கியநெறியும் வேறுவேறென்பதும், நாட்டுவரலாற்றையும் இலக்கியத்தையும் பிரித்துணர விபலாமையே எனது சிதைக்கு ஏது வென்பதும், பண்டைய நூற்களின் ஏற்றம் இயற்கை நவீற்சி யொன்றினாலேயே அன்றென்பதும் அவர் முடிபு.

“ஒன்று உளதோ, அன்றி இலதோ என்ற கவலையின்றிப் புலவன் தன் மனத்துள் எழுப்பிய உணர்வால் சமைவதே இலக்கியம்” என ஒருபால் மொழிந்து, பிறிதொருபால் “உள்ளதை உணர்ந்தவாறு கூறுவது இலக்கியம்” என வரைந்துள்ளார். இவ்விருதொடரும் ஒரு பொருளையே தெரிப்பனவா? பொருளொன்றுளதோ இல்லையோ என்ற கவலையின்றி எதைப் பற்றிக் கவிஞன் மொழிவான்? புலவன் எதைப்பற்றிக் கூற விழைந்திடினும் யாதாவதொன்றைத் துணைக் கொண்டானே யாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாக ஒன்று உளதோ அன்றி இல்லையோ என்ற கவலையில்லா ஒருவன் மனத்துள் என்ன உணர்வுகள் எழும்? உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுவது நாட்டுவரலாற்றென்றும், உணர்ந்தவாறு கூறுவது இலக்கியமென்றும் இரண்டிற்குமுள்ள வேற்றுமையை துணுகிய மொழிகளால் தீட்டுகிறார். உணர்ந்தவாறு என வேறொரு மொழியை இடைச் செருகியதால் உள்ளது இல்லாததாகி விடுமா?”. “நாட்டுவரலாறு இன்றெனின் இலக்கியங்கூறுவதை யெட்டுணையும் நம்ப இயலாது. நம்ப வேண்டுமாயின் பட்டோலை வேண்டும், கல்வெட்டு வேண்டும்” என்கின்றார். நமது நாட்டின் பண்டைய நிலைமையை யறிப நாட்டுவரலாறு இல்லை. அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றிற்கும் கல்வெட்டும் பட்டோலையும் கிடையா. அதுகொண்டு அந்நிகழ்ச்சிகள் பல பொய்யெனல் கூடுமோ? அவரே காட்டியுள்ள சோழன் செங்குணுக்கும் சேரன் கணைக்கா விரும் பொறைக்கும் நிகழ்ந்த போரைக்குறித்தோ, அன்றி

முன்னவன் பின்னவனைச் சிறைகொண்டது பற்றியோ கல்வெட்டோ செப்போலையோ உண்டா? பின் எங்ஙனம் அறிய நேர்ந்தது? பழந்தமிழ்ப் புலவர் யாத்த சில பாக்கள்தானே துணை. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கானல்வரிபையும் வேறு சிலவற்றையும் கொண்டு, அந்நூல் இயற்கைநெறியைத் துணையாகப் பற்றியது அன்றெனக் கூறல் முறையன்று. “மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவீம் மருண்மலை” என்னும் அடியை ஈறுகப்பெற்ற அப்பாதான் சொன்னயமும் பொருணயமும் பெற்று நெஞ்சையுருக்கும் இன்னிசையுடைத்தாய் இயற்கையின் செவ்வியை மிகமிக அழகாகக் கூறுவது. அப்பாவிலுள்ள கதிரவனும் காரிருளும் எதிர்மலரும் என்றும் உள்ளனவெயன்றோ? “மதியுமிழ்ந்து கதிர் விழுங்கி வந்தவம் மருண்மலையும்” அத்தகைத்தே. மற்று மருண்மலை யென்பதில்தான் மருள் உளது. அது தணந்தார்க்கு மருளையும், கலந்தார்க்கு அருளையும் அளித்தல் இயல்பே. மற்று “இடைக்காலத்தும் பிற்காலத்தும் வாழ்ந்தவர்கள்மட்டும் அவ்வியற்கைநவீற்சியைத் தம் பாவில் மொழிந்திலரோ?” என வினவலாம். அதற்கியைபத் “தண்டலை மயில்களாட” எனும் பாவையுங் காட்டியுள்ளார். யான் மொழிவதனைத்தும் பெரும்பான்மை பற்றியே, கழுநந்தோட்டமெனின் அதனுள் வேறு சில மரங்களிருப்பின் வழுவாமோ? பண்டைக் காலச் செழுந்தமிழ்க்காவில், பாவலர் வளர்த்த காவியத்தருக்களில், தன்மைநவீற்சி பெனும் நறுங்கனியே, மிகப் பல கணிந்து மெய்மைப்பொருளை அகத்தினில் துலக்கும் அருமையவென்பது, காய்தல் உவத்தலின்றி நோக்கின் புலப்படாமற் போகாது. பரிதிமாற்கலைஞர் “முற்காலத்துச் சங்கநூல்களெல்லாம் இயற்கை வனப்பையும் மக்களியல்பையும் புனைந்து கூறிச் சென்றனவாக, இடைக்காலத்து முற்பகுதி நூல்கள் சமயச் சார்பாகவும், பிற்பகுதி நூல்கள் மனோபாவத்திற் கற்பித்தும், சுதந்திர ஊக்கத்தினை புதுவது புனைந்தும், உயர்வுநவீற்சி யாதியாய் அனிகள் மேலியுஞ் செல்வனவாமாறு காண்க” என முற்கால பிற்கால நூல்களின் இயல்பை நன்கு ஆய்ந்து கூறியுள்ளார். அதனுள் “இயற்கை வனப்பையும், மக்களியல்பையும் புனைந்துகூறி” எனலால் இயற்கையிடத்தும் மக்களிடத்தும் இல்லாதவொன்றைப் புனைதல் என்னும் பொருளை அவை கொள்ளா; மற்று, “புனைந்து” என்னுஞ் சொல் எக்கருத்துப்பற்றி ஆண்டுப் பெய்யப்பட்டுநதென்பது கீழே மற்றொன்றிற்குக் கூறும் அமைதியால் விளக்கமாகும்.

“இருப்பன கண்டு இருக்குபாரே கூறுவது காவியப் பயிற்சியின் பாலபாடம்” எனக் “கலாநிலயம்” மொழிந்துள்ளது. பயில்வார்க்குச் சுவைதராவண்ணம் உள்ளதை உள்ளவாறே புனைபமுயலும் கீழ்தரக் கவிஞர்க்கே அவ்வாசகமேற்குமென யான் கொண்டேன்.

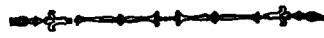
“மாளவக் காசமே மற்றிது மங்கையே
காளமா முகிலினுக் கரியதன் மூக்கினுல்
கேளமா வெலியையுக் கிழித்திட வல்லது
சாளர றழையுமச் சாகசஞ் சொல்வனே”

என்னும் இலக்கணசிகாமணி இலக்கிய மகாகவி சாபாலப்புலவன் கவியும் இறக்கை நவீர்சியே! அது போன்றவற்றிற்கே அப் பாலபாட இலக்கணம் பொருந்துமன்றி மற்றனையதற்கும் ஒவ்வாது. எனின், பெரும் புலவர்களும் ஒரோவழி உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுங்கால் சுவை தோன்றாவிடின் அவற்றோடு ஒப்புமையுடைய பிறவற்றைச் சார்த்திக்கூறி அழகு படுத்திவிடுவார். அதனால் அது உவமையெனப் பெயர் பெறினும், இயற்கைநவீர்சியிற் பிறழ்ந்த தாகாது. “பண்டைய நூற்கள் கூறியன யாவும் உண்மை உண்மையென எங்ஙன மறிந்தீர்? தமிழ்நாட்டு முன்னாள் நிலைமையைப்பற்றி ஒரேபடித்ததாகச் சிற்சில விஷயங்கள் சொல்வன யாவும், உண்மைக்கு மிகை குறையில்லாத தன்மைபன என்றரைப்பதால் ஏதுபயன்?” என்பர் சீனிவாசன். “இங்ஙனம் போற்றப்படற்குக் காரணம் அக்காலத் துள்ளுவற்றை” என வரைந்தேனன்றி “அக்காலத்துள்ள அனைத்தையும்”, என வரைந்தேனில்லையே? ஒருசில உண்மைக்கு மாறுபட்டு நிற்பின் அதனால் வரும் இழுக்கு ஒன்றுமின்று. அவ்வொரு சிலவும் பிறர்க்கு நலந்தரும் நோக்கோடே சமைக்கப்பட்டனவன்றித் தன் புலமையைக்கண்டு மகிழ்ந்து மற்றையோர் கிரமும் கரமும் ஒருங்கே அசைத்துத் தம் ஒகையை விளம்புதற்கன்று. இதைத் தான் திரு - செ - முதலியாரவர்கள், நல்லோர்க்குள்ளவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுதல் அறமாகுமெனக் கருதி, “நல்லோர்க்கு உள்ளனவற்றில் சிறிது இல்லனவுங் கூறினர்” என விளக்கியுள்ளார். உள்ளதை உள்ளவாறே காட்டமுயலும் புகைப்படமுந்தான் சிறிது இருள்சார்ந்த விடத்தேயுள்ள பொருள்களை இருளாகவே காட்டுகின்றது. இங்ஙனமாக, திரு. சீனிவாசன் சில என்பதைப் பலவாகவும், பல என்பதைச் சிலவாகவும் கொண்டது என்னவோ!

இனி, எனது இயற்கைநவீர்சியைப் “புகைப்படத்தத்து”வெனெனப் புகல்கின்றார். அவ்வியற்கைநெறி புகைப்படத்திற்கு அப்பால் ஓரடியும் எடுத்துவைக்க ஆற்றவில்லையென்பது அவர் நினைவு. உலகப்பொருள்

களின் பருவடிவுகளையுமட்டும் காட்டுந் திறத்தில்தான் அவ்வியற்கைநவீர்சியே! புகைப்படத்தை யொத்துநிற் குமே யொழிய, மற்றவற்றின் செயல் நிறம் குணம் முதலியவற்றைக்காட்டி, அவற்றைப் படைத்த முழு முதற்பொருளின் வரம்பிலாற்றலை நினைவூட்டிச் செல்லும் நேர்மையில் மிகமிக முன்னேறி விடுகின்றது. இதனால் அது உள்ளதை உள்ளவாறே கூறுவது என்னும் நியதிக்கு எவ்வகையிலும் முரணாகாது. இனி அப்புகைப்படச் செயலினின்றும் ஒருசிறிதும் மாறுபட்டதன்று ஒவியத்தொழில் எனின், அதனினும் சிறிது மேம்பட்டுநிற்கும். மாறுபடுமேல் ஒவியக்காரன் திறனின்மை வெளிப்படுவதோடு, மற்றதனைக் கண்டு பலரும் நகுதற் கொத்ததாகவே முடியும். மறைமலையடிகள் ஒவியத்தின் சிரைப் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார். “...அறிவு...நிலையின் நித்திரிதலை மறித்து அடக்குமாறு யாங்ஙனமெனின், எங்கே உண்மைத் தன்மை விளங்கித் தோன்றுமோ அங்கே நம்மறிவு ஊன்றி நிற்பல் கண்கூடா யறியப்பட்ட தொன்றும். மாண்பு போல வெண்மைச் சலவைக்கல்லில் ஓர் உருச் செதுக்கலுறுவான் ஒரு கம்பியன் அம்மானின் உறுப்பமைதிகள் தோன்றுமாறு துணுகியறிந்து அவற்றைச் சிறிதும் பிறழாமல் உண்மையாகச் சமைத்திவாறாயின் அவ்வுருவைக் காண்பார் அறிவு அதன் கண் ஒருப்பட்டுநின்று வியத்தல் கண்டாமன்றோ? மற்று, ஒவியக்காரனையாயினும் பொருள்களின் உருவும் நிறனும் வரையவியலுமே யன்றி, மற்றவற்றின் குணநலனைத் தீட்ட அவனால் ஒல்லுமோ?

கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூல்துட்பங் கொள் [வெதங்கன்?] சிந்தாமணியும் திருக்கோவையு மெழுதித் கொளினும் நந்தா வுரையையெழுத லெவ்வாறு நவீன்றருளே எனவரும் சிவப்பிரகாச அடிகளின் அழகிய கவி ஒவியக்காரன் நிலையை ஒருவாறு புலப்படுத்தும். எனவே ஒவியத்தினும் சிறந்துநிற்பது புலவரின் பாட்டோ வியம் என்பது தேற்றம். (தொடரும்)

மாறன் பார்ப்பாவினம்.

[507-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பரிபாடல்.

நூவு.

கருங்கட லுடுத்த

காமாதிரு நிலமுதலா

வருங்கடன்மு வுலகினையும்

வரம்பில்பெரு மேனியொடு

மொருங்கனாதன் நகத்தடக்கி

யோவாத வுலகையுடன்

பெருந்தகைய மாவலியைப்

பிலம்புகவன் சிறையிருத்திப்

பொருந்தமாரக் கருங்கூர்ந்த

பொன்னடித் தாமரையோய்

இஃதெத்தடித் தரவு. இதனுள், ஆசிரியவடி, வஞ்சியடி, வெண்பாவடி; கலியடி யெனும் நான்கடியும் வந்து தனை யேழும் விரவியது உங் கண்டுகொள்.

எருத்தம் (அல்லது) நேரிசையாசிரியப்பா.

அழகிய வாங்கநின் னவீர்பொலங் கழல்புனை

கழல்புரிந் தருளிய கருமமலி தொன்றே

பழமறை பராஅய. பா. அன்மையிற் பவித்திரத்

தழல்வளர்த் தாஅகுதி தான்றரு கவுதமன்

வெற்பினற் சிறைகுறை குலிச வேந்தனி

லிற்பழி யெய்திய வகலிகைக் கீந்த

கற்படி மத்தினைக் காமர்

பொற்படி மதாயப் புரந்ததொன் றுளதால்.

இஃதெட்டடி யெருத்தம். இதனுள், ஆசிரியத்தனை களும், வெண்டனைகளும், கலித்தனையும், விரா யீறயவடி முச்சோய் வந்தது காண்க. இதனை யொருசா ராசிரியர் நேரிசை யாசிரிய மென்ப.

அஃதான்று (இது ஒழியசை.)

அராகம்.

உலகுயிர் தழைதர வுறபகி ரதியினை

நிலமிசை யுறநிற வியுமுத வினவே.

மலர்மகள் மகிழ்தர மிதலையில் வரனெடு

சலமிகு தனுவிற் மிதிதலை மையவே.

அலம்வரு பரதன்மு னவனென வணிகநா

நலனுற வுடனுறை தருகசை யினவே.

பலகலை யுணர்வொடு பரனிலை முழுதுணர்

புலவனெ டெழுக்கென வெழுபுது மையவே.

இவை நான்கு மெண்டோடி யராகம்.

அஃதான்று (இதுவு மொழியசை)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

பார்த்தன்கதழ் பரிபண்ணமை

தேர்த்தட்டினிற் நேர்ந்தஞ்சலித்

தேத்தன்பினிற் நன்பாவிடு

பூத்தும்பைய தானாந்தம

தெழில் கூர்

குழவித் திங்கட் கொழுந்தினைச் செருகுந்

தழல்புரை குடிலச் சடிலத்

தழகுறக் காண்ப தணித்தது மதுவே.

இது, நான்கடியா ‘யெழில்கூர்’ என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று, மூன்றடி நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகத்தால் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா.

அஃதான்று

நேரிசையாசிரியம்.

மிறைபயில் கொடிய விடந்துளி குறுந்துளைப்

பிறைபுரை யெயிற்றுப் பேழ்வாய்க் கட்செவி

நிறையழ லுயிர்ப்புமிழ் நேர்நுண் கவர்நாக்

கறைமிடற் நாவங் கலங்கித்

குறையுயிர் படநடங் குளித்ததொன் றுளது.

இஃதெத்தடி யாசிரியம்.

அஃதான்று. (இதுவு மொழியசை)

நேரிசையாசிரியம்.

ஒருகுடை நிழற்கி ழிருநிலம் புரந்த

குருகுலத் தவர்தங் குலக்கொழுந் தெனலாந்

திருவுத ரத்தினுட் செறிந்துறை கருப்ப

மிருந்தையா யிருநிலத் துற

வருந்தவ மழுவென வளித்த தொன்றுளதால்.

இதுவு மைந்தடியாய் வந்த நேரிசை யாசிரியம்.

அஃதான்று (இதுவு மொழியசை)

கோச்சகம்.

இன்னிசைப் பரிபாடல் வெண்பாக்கள்.

மாதல னாகிய வஞ்சனைக் கஞ்சனை

முதல குட்கொன் முதுமொழி தேர்த்துணரா

வாதல னாமென் நவன்பொன் முடியுதைத்திட்

டோதுந் செய்கையொன் றுண்டு.

அஃதான்று

கூற்றவனு மஞ்சக்கொலைத் தொழில்கூர் கூற்றமெனு

நூற்றவர்க்கு முன்னேன்முன் னேற்றபல நோன்

வாற்றலுறு மைவர் சகாயனென வன்றுதா [புடைய

தூற்றமுறச் சென்றதுமொன் றுண்டு.

அஃதான்று

பகடு தவழ்குடைசால் பண்பிதென மாயச்

சகடு தனையுதைத்து சாய்த்ததுட னண்ட

முகடு பொதிமருத மூண்டுதைத்து மூலத்

தகடு கிழித்ததுமுண் டன்று.

அஃதான்று

கட்குடைதீச் சிந்தக் கறுவுகொள்வன் னெஞ்சினோடு

நட்புடையோர் முன்னர் நவைபுரைத்தோன் மன்னு

[யிரை]

விட்புலமுங் கொண்டாட வீழ்பொழுதில் வான்

ளுட்கொண் டருளியதொன் றுண்டு. [சபையு]

இவை நான்கு மொழியசை புணர்ந்து வந்த கொச்ச

கம். இவை யொருவிதப்பத்தான் வந்த வின்னிசைப் பரி

பாடல் வெண்பா.

பேரெண்.

நாட்டிய கடவு னாலனுறச் சென்னியிற்

சூட்டிய தந்தத் துணையடிப் பூ.

வீட்டியல் புணர்ந்த விண்ணவர் சென்னியிற்

பூட்டிய தந்தப் பொன்னடிப் பூ.

தனைநிகர் தானெனுஞ் சுதுர்மறை தலைபுறப்

புனைவது மந்தப் பொலன்கழற் பூ.

வினைவியங் கோர்புரி விழுத்தவங் கூர்ந்தோ

ரனைவரு முடிகொள லவ்வுடிப் பூ.

செக நீர்வளி தீவெளி யெனப்

புகழ்புலன் பூத்ததப் புணையடிப் பூ.

அகில வுயிர்களு மவ்வுயிர்க் குறையுளும்

பகிர்நிறத் தீன்றதப் பாதப் பூ.

இவை யாறும் பேரெண். இவற்றுள், கட்டுரை வகை

யா நெண்ணோடு புணர்ந்த முட்டியின்றித் குறைவு சேர்த்

தாகியுஞ் சொற்றோடி வந்தவாறு காண்க.

எனவாங்கு, (இது வழியசை, தனிச்சொல்லென்பது மிது)

நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இத்திறத் தனவா மிறைவரின் னிணையடிப் பொற்பூ

முத்திறத் திருநிற முயற்சிய முதலா

வெத்திறத் தெவரே புகழினு

மத்திறத் தகற்கதற் கமைதிறத் தினவாம்.

இது, முத லெஞ்சோடியான் வந்த நேரிசையாசிரியச்

சுரிதகம்.

அதனால் (இதுவுந் தனிச்சொல்)

முக்குணத்தினுள் முற்குணத்தின

பொற்புடைக் கருடவாகன

வரிவளையிடத்த வலனுயர்நேமிய

கரிசொல வந்த கருணை நாரண

உயர்வற வுயர்நல முதலவ

ஒருதெச ரதனருள் புதலவ

திருவுறை மார்ப.

என விவை, யிடையெண்ணும், அனவெண்ணும், சிற்

நெண்ணும், தலைதமொழியும் வந்தன.

எனயாம் (இதுவுந் தனிச்சொல்)

இன்னிசை வெள்ளைச்சுரிதகம்.

பூரண நாதரின் பொன்னடி போற்றுதும்

பார்புகழ் மாறன் பராங்குச வாணையை

வாழிய தாக வளர்த்தருள் கெனவே

பூழிதோ றாழி யுவந்து.

இது, நான்கடி யின்னிசை வெண்ணைச் சுரிதகத்தாலிற்

நது. இது. “பரிபாடல்லே தொகைநிலை விரிய னிதுபா

வென்னு மியனெறி யின்றிப், பொதுவாய் நிறற்றகு முரித்

தென மொழிப்” எனவும், “கொச்சக மாகவுஞ் சுரிதக

மெருத்தொடு, செப்பிய நான்கு தனக்குறுப்பாகக் காமக் கண்ணிய நிலைமத்தாகும்” எனவும், “சொற்சீரடியு முடிய லடியு, மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்” எனவும், “கட்டுரை வகையா என்னென்ன புணர்ந்து, முட்டையின் திருறைவுசீர்த் தாகியு மொழியகையாகியும் வழியகை புணர்ந்து சொற்சீர்த் திறதல் சொற்சீர்த் கியல்பே” எனவும், “உருட்டு வண்ண மராகத் தொடுக்கும்” எனவும், சொன்ன முறையே பரிபாட லுறுப்புச் சிதைவின் வித்தமைகாண்க; அற்றேல் தொல்காப்பியனார் “செப்பிய நான்கு தனக்குறுப்பாக” வென்றகூறவு மிப்பாடல்கத் தெருத்தென்பதோ ருறுப்பினையுக் கூட்டி யைந்தாகக்கூறிய தென்னையெனின் அஃதே, நன்று சொன்னும், “தாவே யெருத்தே யராகக் கொச்சக மடக்கியல் வாரமோ டைந்துறுப் புடைத்தே” என்ப தகத்திய மாதலின். எருத்த மென்பதனை தாவென் றெருசா ராகிரியர்கூறவும், அகத்தியமுணர்ந்த பொருசாரா சிரியர் மாட்டிற்கு முகந்தாவாதலானு மெருத்தமென்பது கழுத்தின் புறத்திற்குப் பெயராதலானுமல்லாதுப் தாவைச் சார்ந்துகிடக்கவேண்டு மென்பதானும், எல்லா துலிந்தமுகத் திய முந்துதலாகலானு மகத்தியனார்சேக்கத்தோடு மைந்துறுப் பாக்கினு றென லுணர்க: அஃதாக, இதனுள், எண் விராய தென்னையெனின்,” “கொச்சக வகையி னெண்

னெடுவிரா யடக்கியலின் பிடிக்கவும் பெறுமே” என்பத னால் விராயதற்கு. ‘காமக்கண்ணிய நிலைமத்தாகு’ மென வே, யறத்தினும் பொருளினும் வாராதெனக் கூறிய பரி பாடல யிச்செய்யுளுடையார் வாழ்த்தியலாகக் கூறியதென் னையோவெனின், “வாழ்த்தியல் வகையே நார்பாக்கு முரித்தே” யெனச் சிறப்புவிதி யோதினமையா னுக்கு பா வினுள்ளும் பரிபாடல் வெண்பா யாயிற்றுதலால் கடவுள் வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறுமென்று முதலாலாகிரியர் நோக் கம்பற்றிச் சங்கத்தார் பரிபாடல் கூறியவகையாற் கூறின ரென லுணர்க. “ஆயிரம் விரித்த வணங்குடையருத்தலை” என்னும் பரிபாடற்சொல்லின், “எரிமலர்கிளை இயக்கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையுமேனியை மேனித், திருனோமர்தன் மார்தன மார்பின் மார்பிற் றெரிமணி விளங்கும் பூவினை மால்வரை, சேவலங்கொடியோய் கிவ்வலவயி னிறுத்த மேவலுட்பணிந்தமை கூறு, நாவலந்தன ரருமறைப் பொரு ளே” என்பதும் எருத்தம். இதனை யொருசாராகிரியர் ஆசிரியமென்றுக் கூறுவர். கூறிலும், இவ்வழகிய வாங்க, வென்னு மெருத்தத்தன யேழும் வந்தனவா லிவ்வெருத் தத்தேநேரிசையாசிரியமென்றல் பொருந்தாதெனலுணர்க. இது, திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து, (1)

கலைத்திறம் நுனிக்குங் கலைஞன்.

[The Critic as Artist—Oscar Wilde]

எர்னஸ்ட்:—“நண்பா, எல்லாவற்றையும் பரிசுதித்து விடுகின்றாய். புதிய சுவையும் புதிய கருத்தும் இல்லையென்று கூறி எதனையும் தள்ளி விடுவது எளியதொன்றே. சுலபமாய்ச் சொடர்ச்சி சொல்லிவிடலாம்; செய்வதன்றோ கஷ்டம்.” என்றுகூறக் கில்பர்ட் பதில் மொழிவான்.

கில்பர்ட்:—“அன்று, அன்று, அவ்வா றன்று! சொல்வதே கடினம், செய்வது சுலபம். இதற்கு மாறாக மாந்தர் வார்த்தை சில வழங்கிவருகின்றனர் என்பதை நான் அறிவேன். அது அறியாமையினிடம் பிறந்தவோர் அபவாதம். சிந்திக்கும் சக்தியிலா மாக்க ளிடம் பிறந்தவொரு மாற்றமேஇது, காண்! ஒன்றைச் செய்வதினும் அதைப்பற்றிப் பேசுவதே மிகக்கடினம். இது சாதாரண வாழ்க்கையிலே காணக்கிடைக்கும் உண்மை. உலக சரித்திரத்தைத் தன் இஷ்டப்படி நடத்திவிட எவனாலும் இயலும். மற்றச் செய்த வொன்றைப்பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் பெரியோர்க் கல்லால் இயலாது.

நமக்கும் மிருகங்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமைதான் என்ன? உண்ணுவதும் உறங்குவதும் பொதுவாம். இன்பதுன்பங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்மக்களும்மிரு கமும்ஒன்றேயாகின்றார். திணைவேற்றுமை வந்தெய்துவதும் கருத்தின் பிறப்பிடமான பாஷையால்தான். மூலையில்லாப் பாமரர் ஏற்பது செயல். ‘செய்தல்’ என்று நண்பா, இனியொருமுறை என்னிடம் பேசாதே. காணக்கண் இல்லாதது செய்கை. செய்வதுதான் யாதென்று தெரியாத நல்லருடன் ஐவராய்ச் சேர்ந்து ஒலமிதேல் செயலின் இலக்கணம். ஆகவே, செய்கை பெண்படுவது பூரணமான செய்தியன்று. செய்வது எதற்கென்றும் எம்முடிவைப் பெறவென்றும் செய்பவர் ஒருபோதும் தெரிந்ததில்லை. ஒரு

செயலுக்குக் காரணமாயிருந்த நோக்கமும் அச்செயலால் எய்தியபயனும், ஒன்றிணிற் கொன்று முரணுடையதாகவையிருக்கும். நான் கூறுவது வாய்மை; நீ சந்தேகம் கொள்ளவேண்டா. மனோபாவமில்லா ஒட்டை மனத்தில் பிறக்கின்றது செயல். எனின், அடிப்படையில்லாக் கட்டிடம் அது. தேனொழுது கணவினிலே, தித்திக்கும் நினைவினிலே தானுறைந்து வாழ்வதற்குத் தெரியாத சிற்றினப் பேதைகளே செய்வர்.

எர்னஸ்ட்:—உன் கையில் அடங்கிவொரு பந்தையோ இவ்வுலகம்! எடுக்கின்றாய், எறிகின்றாய்; மனம் போனபடியெல்லாம் திரிக்கின்றாய். உலகத்தையே புதுப்பித்துவேறோர் சரித்திரமும்எழுதவோகருதியுள்ளாய்” என்று வியப்புடன் கூறினான்.

கில்பர்ட்:—புதிய சரித்திரம் எழுதவேண்டுமெனவே உலகத்தின்பால் நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளில் ஒன்று. வாழ்க்கைக்கு மூலாதாரமாய் நின்று இயக்கிவைக்கும் விதியின் தன்மையை அறிவோமாயின் அறிந்தஅக்கணமே, செய்கைமோகம் பிடித்தவர் அனைவரும் பொய்ம்மைத்தோற்றத்தை மெய்யெனக் கொண்டு உழல்பவரே என்பது தெரியவரும். சிறிது ஊன்றிக் கவனித்துப்பார். செய்வது, ஒன்றினைச்சாதிக்கவென்றுசொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் சாதிக்கப்பெற்றது இதுவெனக் கூறத்துணிந்தவர் இதுவரையாரையேனும் நீ கண்டதுண்டோ சொல். முன்னே முளைக்கவைத்தேன் என்பான் செய்பவனொருவன்; அவன் முளைக்கவைத்த விடமெல்லாம் தின்னப் பழந்தரும் சோலையாய் ஆனதில்லையோ. மக்களின் என்மைக் கென்று பழமரம் வளர்த்துவைத்தேன் என்பான் செய்பவனொருவன், அது காய்க்காத முட்செடியாய் நிற்பதை நீ பார்த்ததில்லையோ? சிலர் வயிற்றிற்குச் சோறுபோட்டேன், என்பான் அப்பேதை? நிறைந்த வயிற்றைக் காண்பதுதான் அரிதா யிருக்கின்றது.

நண்பா, கேள். சாதிக்க எவனாலும் முடியாது. அன்னதற்கு வேறொருவன் இருக்கின்றான். நீயும் நானும் செய்வதெல்லாம் மலடியுற்ற கருவையாய் மறைந்து விடுகின்றன. மனிதஜாதியோ தான் செல்லுமிடம் அறிந்ததில்லை. ஆகவே, பாதை எதுவென்று இதுவரை வகுத்தவரும்இல். நம் கையினில் இல்லாதவொன்றைச்செய்யவும் சாதிக்கவும்புறப்படுவதுமுறையோ? நீயே சொல். செய்பவர் சிறியவர், எனின் சிறியவரே செய்வார். எய்தவேண்டிய நோக்கத்தை நிலையாக உணரவியலாததும், நானொன்றுநினைக்கத் தானொன்றாக முடியலாவதும் செய்கையின் கடப்பரிய இலக்கணமாயிருக்க, அதனைக் கைபாளப் புகுவது எளிமையின்பாற்படும். ஆதலின் எளியதொன்றே அவர்க்கு இயலுவது. எனவே அவர் செய்கின்றனர். நண்பா, இனியும் நீ என் கூற்றை ஏற்பதற்குத் தாழ்வையோ!

செய்யுங்கால் மனிதன் குத்திரப்பாவையே ஆகின்றான். மற்றுச் சொல்லுங்கால் அவனை ஓர் பொலிவுடைய புலவன்.....

ஹெக்டர் போரில் புரிந்த சாகசம் பெரியதோ, அதைப் படிப்பவர் வியக்குமாறு பாடிவைத்த ஹோமர் பெரியவனோ?.....செயல், செய்த அக்கணமே சாகின்றது. சொல்லோ என்று முளது. உலகத்தைக் கவிகளன்றி வேறு யாரே படைத்தார். யாருக்குப் படைத்தா ரவர் என்னின், செய்பவனுக்கு அன்று; காண்கின்ற கணவின் மகிழ்ச்சியில் தன்னைத் துறந்துவாழும் பெருமகனுக்கே இவ்வுலகத்தைப் படைத்தான் கவி.

எர்னஸ்ட்:— உன்கருத்து ஒருவாறு விளங்கலாகின்றது. கையால் ஒன்றைச் செய்வதிலும் மனத்தினால் சில சிருஷ்டிக்கவல்ல புலவனை பெரியவன் என்று கூறுகின்றாய். இது உண்மையெனின், பெருங்காவியங்களால் சில படைப்பதைக்காட்டிலும் அவைகளைத் தரம்நோக்கி ஆயப்புகுவது என்பது ஒருபடி தாழ்ந்ததென்று ஏற்படவில்லையா?

கில்பர்ட்:—ஏன் அப்படிச் கூறுகின்றாய்? ஆய்தலும் ஒரு பெரிய கலையேயாகும். ஆயுத்திறனில்லாத விடத்துக் கலையில்லை. ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு களைவன களைந்தும், தொகுப்பன தொகுத்தும் உருவம் தருதல் சிருஷ்டியாயின், ஆயுத்திறம் பெற்றிராதவன் எங்ஙனம் எடுக்கவும், தள்ளவும், தொகுக்கவும் கூடும்? எப்படிச் சிருஷ்டியில் ஆய்தல் இருக்கின்றதோ, அதுவேபோல் ஆய்தலிலும் சிருஷ்டியுண்டு. ஆய்தல், தனக்கே உரியவோர் தனிப்பெருந் தன்மையையும், சிருஷ்டியையும் கொண்டுள்ளது.

ஒரு மனிதனையோ, அல்லது ஒரு வஸ்துவையோ, எல்லாப்படியாலும் ஒத்திருக்கச் சில செய்துவிடும் செல்வியால்மட்டுமே சிற்பி, ஆற்றல் மிகுந்த கலைஞ னாய்விடுவதில்லை. சிற்பியின் பெருமை அவனது சிருஷ்டியினுள்ளிருந்துஇயங்கும் ஒருதனித்தன்மை அத்தனித்தன்மை ஆராய்ச்சியிலும் உண்டு. ஒரு புலவனை எடுத்துக்கொள்வோம். தோற்ற உலகத்திலும் தோற்றத்தின்பாற் படாத மானவிக உலகத்திலும் புலவனுக்குத் தொடர்பு உண்டு. ஆனாலோ அத் தொடர்பு இயற்கைநிர்மித்யுடன் முடிவடைந்து விடுவதில்லை. தான்கொண்ட சம்பந்தத்தினால் கண்டவைகளையும், அறிந்தவைகளையும், தெரிந்தபடி எழுதிவைப்பவன் படைப்புலன்மை பெற்றிலாப் புன்

கவியே. மனவுலகத்திலாகட்டும், தோற்றவுலகத்திலாகட்டும் புலவனொருவன் எத்தொடர்பு கொண்டுள்ளானோ, அத்தொடர்பே அப்புலவனது சிருஷ்டிக்கும், அவன் நூலின் தரமிதென்று ஒர்த்துரைக்கும் அறிஞனுக்கும் உளது. அசட்டுக் குடியானவன் மனைவி ஒருத்தி, குதிரைச்சேவக நெருவனோடு ஓடினான் என்னும் ஒருசிறு செய்திப்போதும் சிருஷ்டிக்கும் திறம் மிகப்பெற்ற புலவனுக்கு. அதனின்றி காவியம் ஒன்றைக் கட்டிவிடுவான். ஆய்வோனுக்கும் அவ்வாறே தன் திறமையைக் காட்ட எச்சிறு நூலும் போதும். மனமுண்டெனில், படிப்பவர் பிரமிக்கும் வகை ஆராய்ச்சியொன்று எதுபற்றியும் எழுதிவிடுவான். பொருட்காட்சிச் சாலையொன்றில் புழுதி புதைந்திருக்கும் கிழிந்தபடமொன்றைப் பாராட்டிச் சுவைபெருகும் ஆராய்ச்சி துலொன்று செய்துவிடுவான் புலமையின் கலைதெரியறிஞன். இருக்கும் எல்லாவற்றினும் அவனுக்கு விஷயங்கள் அகப்படும். இருக்கும் ஒன்றினில் இல்லாத அழகைத் தன் வன்மை மிக்க பொய்யுரைகளால் திட்டிவைப்பான் புலவன். மற்று, அப்புலவனது படைப்பினிலே காணாதவொன்றைக் காட்டித்தருவான் ஆயும் திறம் பெற்ற கலைஞன். ஆகவே, நண்பா, சிருஷ்டியினுள் சிருஷ்டியாகும் ஆய்தல். ஹோமரும்க்ஷேக்ஸ்பியரும்புராணக் களையும் பழங்கதைகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு அவைகளுக்குப் புதியஎழிலையும், உயிர்ப் பொலிவையும் அளித்தனர். அன்னவர் படைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சிகாரன் பின்னுமொரு படைப்பைச் செய்கின்றான். ஆராய்ச்சியின் உண்மை இலக்கணம், வெளியொன்றின் துணையிலலாது தனக்குத்தானே துணையாய் தனிக்கருத்தில் இருக்கின்றது. நூல் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு அதன் வாசகத்தைப்பன்னிப்பன்னி “என்ன அழகு பாருங்கள், என்ன பெருமை நோக்குங்கள்” என்று வார்த்தை சில கொட்டிப்போவது ஆராய்ச்சியன்று. துலில் வந்துள சொற்கள் ஒன்றிரண்டைப் பேயெனப்பற்றி மென்றுமென்று “அவன் வாழ்ந்ததும் அக்காலம், பிறந்ததும் எவ்வூரில், மாந்தர் அந்நாள் வாழ்ந்ததும் இவ்வாறு” என்ற சில சிறுமைகளை உமிழ்வதும் சிறியோர் தொழில். நூலை வைத்துக்கொண்டு அதில் இல்லாத விஷயங்களையும், ஆக்கியோன் கொள்ளாத கருத்துக்களையும், தனது ஆற்றலில் எழுந்தவாறு, படிப்பவரும், அந்நூலின் ஆசிரியனுமே, வியக்கும் வண்ணம் கூறிவைப்பதே ஆராய்ச்சி. இவ்வண்ணம் செய்தல் சிருஷ்டியே யல்லாக்கால் வேறு என்?

“உண்மை இலக்கணத்தோடு இயைந்த ஆராய்ச்சி ஆன்மாவிலிருந்து பிறக்கின்றது. ஆகவே, ஆராய்ச்சி நூல், நவீன நாவலிலும் சுவையிகப் பெற்றது. ஆராய்ச்சி, கலைவளம் வியாபித்த உள்ளத்தினிடமிருந்து உதிக்கும் முழுமதியன்றோ! அது வேதாந்தநூலிலும் சிறந்தது. வேதாந்த விசாரணை உள்ளத்தின் தொடர்பின்றிப் புத்தியுடன் நின்றுவிடுகின்றது. ஆராய்ச்சியோ புத்திக்கும் புலனுணர்விற்கும் பின்னிருந்து ஊறித் திரண்டெழுந்து யாவையும் தன்மய மாக்குமோ ரமுதம்.

இந்நாள், சுயசரிதை சுயசரிதை(Autobiography) என்றவொன்றை எல்லாரும் எழுதிவிடுகின்றனர். ஒருவன் பிறந்ததையும் வளர்ந்ததையும், வாழ்ந்த

சிறுமையையும் பெருமையுடன் கூறுவதைத்தான் சுயசரிதை என்று சிலர் பாராட்டி மகிழ்கின்றனர். நீ வாழ்ந்ததும் மடிந்ததும் யாருக்கு வேண்டும். கடையாய் மனிதர் போற்றும் நிகழ்ச்சிக்குறிப்புச் சுயசரிதையன்று. பிறருடைய நூலை நீதுணுகி ஆராய்ந்து எழுதிய புத்தகமே நாகரிகம் நிறைந்தவன் சுயசரிதையாகும். நீ உயிர்சுமந்தா லென், ஓடித் திரிந்தாலென், முடங்கிக் கிடந்தாலென், செத்து மடிந்தாலென்! நீ உன் வாழ்நாளில் எவ்வழகை உணர்ந்தாய். என்ன சிந்தித்தாய், என்ன முடிவுகண்டாய். அதுதான் வேண்டும். உன்னிடமிருந்து முளைத்துக் காய்த்துப் பழுத்த கருத்தே உலகம் வேண்டுவது. அதைச் சொல்லி வைப்பதே உன்சுயசரிதை.....

நிற்க, ஆய்ப்பவனுக்கு எச்சாதனமும் போதும் எனினும் இக்காலத்து நூல் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. உள்ளதை உள்ளபடி கூறும் இயற்கைவழிச் செல்வதென்னும் சிறுமையின்பாற் பட்டிருக்கின்றன இக்கால நூல்கள் எனினும், இயற்கையினைவு இவை இழிந்திருக்கவில்லை எனச் சொல்லத்தக்கவைகளே இந்தக்காலத்தில் சிறந்தநூல்கள் என்னும்படி யாயிற்று. ஆகவே நுண்ணிய அறிவுப், சிரிய உணர்வும் பெற்ற ஆராய்ச்சிகாரன் இக் குப்பைகளை விடுத்துப் பொன் வெள்ளி பட்டுகளைத் தேடிச்செல்கின்றான். காணும் வாழ்க்கைக்குழப்பத்தினிடம் கண்ணைச்செலுத்துவதில்லை. ஆப்பவன் நோக்கம் இருப்பதைக்குறிப்பதன்று. தன்னிடமிருந்து பிறக்கும் கருத்துக்களைப் பொறித்துவைப்பதே அன்னவன் நோக்கம். சலவைக்கற் சிலைகளும், சித்திரமும், நூல்களும் அவனுக்காகவே ஆக்கப்பெற்றுள்ளன.

என்னஸ்தே:—நான் கேள்விப்பட்டது வேறுவிதம் என்று நினைக்கின்றேன்.

கீல்பர்ட்:—ஆராய்ச்சியைப்பற்றி நீ கேட்டவிதம் வேறாயிருக்கலாம். நமது வணக்கத்திற்குப் பாத்திரமான பெருமகன் ஒருவன் நின்சார்பு சொல்லியுள்ளான். இருக்கும்பொருள் உண்மையில் எப்படியிருக்கின்றதோ அதைப்பார்த்து அப்படியேசொல்லுவது தரம்பார்க்கும் கலையென்று அப்பெருமகன் சொல்லிப்போனான். நண்பா, அது பெருந் தவறு. ஆராய்ச்சியின் தத்துவத்தை அவ்வாசகம் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆராய்ச்சி தனக்கு வெளியிலிருக்கும் இரகசியத்தை விளக்குவதன்று. தனது இரகசியத்தை வெளியிடுதலே ஆராய்ச்சியாகும். கவியின் தரம்பார்க்கும் இக்கலையின் தனிப்பெருந் தத்துவம் யாதெனில், காவியமுதலிய கலைநூல்கள் தெரிவிப்பன இன்னவன்று சொல்வதன்று. அதை உறுவிக் கும் உணர்வை உய்த்துணர்ந்து அனுபவிப்பதே யாகும்.

டர்னர்(Turner) என்பவனைப்பற்றி ரஸ்கின்எழுதியுள்ளநூலை எடுத்துக்கொண்டு அது சரியான அபிப்பிராயமா அன்று என்று காலத்தை வீணாக்குவது புத்திசாலியின் செயலன்று. சரியானதா யிருந்தாலென், இல்லாமற் போனாலென்? கப்பிர நடையில்

இனிக்கும் சொற்கொண்டு படிப்பவரவியக்கும் நுண்ணிய கருத்துக்களாலான அபிப்பிராயம் சொன்னதுதான் அந்த ரஸ்கினுடைய பெருமை.....

ஆய்வோன் மனம் சார்ந்தபின்னரே ஒரு நூலாகட்டும் படமாகட்டும் பெருமையெலாம் பெறுகின்றது ஆக்கியவன் கருதாத இரகசியங்களையும் இல்லாத அழகுகளையும் ஆராய்ச்சிகாரன் உதவியால் கண்டு களிக்கின்றோம். எனவேதான் ஆராய்ச்சி மிக உயர்ந்தது என்று கூறினேன். ஒரு சிறுஷ்டிதால் ஆராய்ச்சிகாரனுக்குப் புதிய சிறுஷ்டியைச் செய்ய முற்படியே. அழகு என்பது வேளைக்கொரு தோற்றத்தரும் விருந்தாம். பார்ப்பவர் திறத்திற்கு ஏற்றபடி புதுச்சுவையைத் தந்தமைவது அழகு. உருவகத்தின் உருவகம் அது. அழகு, பாடமாகச்சொல்லித் தருகின்றேன் கேள் என்று, ஒன்றையும் சொல்லப்படுவதில்லை. ஆனால் அது நமக்குக் காட்டாத செய்தியுமொன்றில்லை. அது பாம்பொருளை ஒத்தது. அது தன்னைக் காட்டுங் காலையில் உலகத்தையே காட்டி நிற்கின்றது.

அழகை உணர்வினால் ஆய்ந்து அறிவதே ஆராய்ச்சி என்பதை மீண்டுமொருமுறை நான் கூறுகின்றேன். ஆராய்ச்சிகாரன் புலவன்விட்டதை நிறைக்கின்றான், அவனறியாததைச் சொல்லிவைக்கின்றான், குறையை நிவர்த்திசெய்து சிறுஷ்டியைப் பூரணமாக்குகின்றான். இதுதான் ஆராய்ச்சியைப்பற்றிய எனது கொள்கை. புதியவொன்றைச் சிறுஷ்டிக்க ஆராய்ச்சியாளனுக்குத் துணைசெய்யும் பான்மையிற்றான் காவியத்தின் பண்பும் பயனும் அமைகின்றன. அதற்கு இடங் கொடாதது சிறுஷ்டியன்று. அத்தகைய சிறுநூலை ஆக்கியவன் புலவன்ல்லன். ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் நூலுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் சம்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்னும் நியதியுமில்லை. அழகுக்குறைவிடமாய் அமைவதொன்றே சிறுஷ்டி. அழகையே அழைக்கின்றான் ஆராய்ச்சியாளன். சிறுஷ்டியிலில்லா ஆயிரம் செய்திகளைச் சிறுஷ்டியில் கலந்து விடுகின்றான். இது சிறுஷ்டியல்லாதது பின் என்? நீயே சொல்.

இது நிற்க, நாழிகை ஆய்விட்டது. சாப்பிடச் செல்லுவோம். ஆராய்ச்சிகாரனுக்கு, ஒரு நூலின் இரகசியத்தை விளக்குமோர் தொழிலும் உண்டோ என்று நீ கேட்டதை இனி விளக்குவேன்.

என்னஸ்தே:—எனின், ஒரு நூல், அல்லது சித்திரம் இருக்கும் உண்மைத்தன்மையை விளக்குவதும் ஆராய்ச்சிகாரன் கருமமாகும் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகின்றாய் அல்லவா?

கீல்பர்ட்:— ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேனே இல்லை யோ எனக்கே தெரியவில்லை. சாப்பாட்டிற்குப்பின் என்மனநிலையும் கொள்கையும் எப்படியோ! மனிதனை மாற்றிவைக்கும் இரகசியசக்தி உணவுக்குண்டு. பின்னர் பார்ப்போம். வா, சாப்பிடச் செல்வோம்.

இரு நண்பரும் சாப்பிடச் சென்றனர்.

(தொடரும்)

கு ல ஸெ க ரர்.

[513-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

நடமாடுங் கோயில்

பொய் சிலக்குர லெற்றெ ருத்தம்

இறத்துப் போர விர்த்திகோன்

செய்சி லைச்சுடர் குழொளித் திண்ண

மாமதின் தென்ன ரங்கனும்

மெய்சி லைக்கரு மீத மொன்றதம்

நெஞ்சில் நின்று திகழப்போய்

மெய்சி லிர்ப்பவர் தம்மையே நினைந்து

என்மனம் மெய்சி லிர்க்குமே.

5.

[பொய் - வஞ்சகமான; சிலை - சிலம், தல்லது வில்; சிலைக்குரல் - விண்ணுன் எறிந்தாற்போலும் குரலுடையது; எருத்தம் - முசுப்பு; போர் - சண்டைக்கு எழுந்த; அரவு - காளிக்கன் என்னும் பாம்பு; ஈர்த்த - பொய்கையின் நின்றம் வெளியே இழுத்துப்போக விட்ட; சுடர்கூழ் ஒளித் திண்ண மாமதின் - சுடர் ஒளி திண்ணம் மா மதின் சூழ்; திண்ண - வலிவமைந்த; மா - பெரிய; மெய் - உடலிலே; சிலை - வில்லோடு கூடிய; கருமேகம் - கருமேகம் போன்ற கண்ணன்; நின்றுதிகழ - உன்னே நின்று வெளியே திகழ; மனம்மெய் சிலிர்க்கும் - முன்னைய மன நிலையின் வடிவமாகிய துன்பம் நீங்கி தீன்படிவியை தாகும்]

ஆய்ச்சிக்கும் ஆண்டவன் எளியனாயினான். அவன் எளிவந்து அருள்செய்தமை, அவன் ஓர்இளைஞனாய் இருந்ததாலோ என்னும் ஐயமுறல் வேண்டாம். இடைச்சிறுவனு யிருந்தும் செயற்கரிய செய்தான். அத்தகையான் அன்றோ இவ்வாறு கட்டுக்கடங்குக் கள்ளவிழி விழித்தான். அவனுடைய எளியினை உயர்த்தும் அவனுடைய அருமையினை இந்தப்பாட்டில் நினைக்கின்றனர்.

நப்பின்னையை மணக்க எண்ணினார் கண்ணன், அவளுடைய தந்தை ஆனே நேழிணையும் அவனெதிர் அவிழ்த்துவிட்டான். அவைபாய்ந்து வந்தன. பார்த்த வர்க்கு என்ன தோன்றிற்று?

கொடுமையாம் பெயரதொன்றும், கொலைத்தொழில் பெயரதொன்றும், கடுஞ்சினப் பெயரதொன்றும், காற்றெனும் பெயரதொன்றும், இடிஎனும் பெயர தொன்றும், எரியனல் பெயர தொன்றும் அடலெனும் பெயரதொன்றும். அழகிய வடிவந்தாங்கி, அண்ணலை உண்ணப் பொய்யாம் ஆனென மருளவந்த வண்ணமும் கண்டு நின்றார்; மனமதும் நைய நின்றார். விண்ணதில் வாலை நீட்டி மிடுக் கொடும் விறலுங்கொண்டு, மண்ணதில் கொம்பைத் தாழ்த்தி வருவதை என்னே என்பர். வலிவொடும் வயிற்றில் தாக்கிக் குடரினை மாலையாகக் கொள்வதே குறிப்பாக வரும் அவற்றின் அஞ்சத்தக்க நிலையினைக் கண்டவர் நடுநடுக்கினர். ஆனேறுக்குக் கொலை புரியும், எண்ணம் உண்டோ! ஆனால் இவற்றிற்கு அவ்வெண்ணம் உண்டு. ஆதலின் ஆனேறென்பது பொய்யே. சினத்தால்கண் சிவந்துவிட்டன. விண்ணுன் எறிந்துபோல இடிக்குரலோடும் வந்தன. கண்டார் வயிறு குழம்பவும் கேட்டார் மனம் நடுங்கவும் வந்த ஆனேறுகளைப் பார்த்தான். ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவற்றின் முசுப்பினைப் பிடித்தழுத்தினான்.

அதனையே ஆற்றாது அவ்ஆன் ஏறு ஏழும் முசுப்பு முரிந்து வலிஞ்ஞ்சிச் சினமெல்லாம் அழுகையாக, இடிக்குரல் எல்லாம் “அம்மே” என் நவிர்துபோகப் பொய்ம்மை அழிந்து ஒழிந்தன. ஒரெருதுமீடால் ஏழெருதும் வென்ற ஒப்பற்றவனை உணர்வார்யார். ஏற்றெருத்தம் இறத்தானன்றோ ஆர்த்த தோளுடை எம்பிரான். அதுவொன்றோ அவனது ஆடற்றிடம்! காளிக்கப் பாம்பு வெறுந் தண்ணீர்ப் பாம்பன்று; போரே உருவானதொரு பொய்ப்பாம்பு. இளஞ்சிறுவர் தண்ணீர்ப் பாம்புகளை வெளியே இழுத்து எறிவதுபோல அப்பொய்ப்போ ராவினை மிக எளிதாக வெளியே எறிந்தான்.

இவ்வாறெல்லாம் திருவிளையாடல்கள் புரிந்து திருவாய்ப்பாடிக்குத் தலைவன் (கோன்) ஆயினான். அத்தகையானன்றோ கட்டுண்டு உரலொடும் கடந்தான்.

கல்லினற் செய்யப்பட்ட திண்மையையும் மிக்கஒளியையும் உடைய திருமதின்கள் சூழ்ந்த திருவாங்கத்தில் நம்மை நாடிவந்தவன் அமர்ந்தான். நமது அரும் பெரும் பொருளுக்கு அரண்களும் அமைந்தவாறென்னே! அழகிய கோவிலுக்குள் அரவின் மணியான அரங்கன் பொலிதலாலே, கல்லாலாகிய மதின்களின் புறத்தும் அவன் சுடரொளி விளக்குகின்றது. அவனை மதிளுக்குள் வைத்தடக்க முடியுமோ? வைக்கோற் போரில் விளக்கினை வைத்து மறைக்கமுடியுமோ?

அவ்வழகிய அரங்கனது உருவம் இருந்த வகைதான் என்னே? கார்முகிலானது தனது மெய்யினிடத்தே ஒருவிலலொடு வந்தெதிர் தோன்றியதுபோல இராமனாய்த்திகழ்வான். இக்கருமுகிலே அடியவர்தம் நெஞ்சில் நின்று நிலவுகின்றது. மதின்களுக்குள் ளும் அடைத்துவைக்க ஒண்ணை பொருளை மனதிலேயும் அடைத்துவைக்க ஒண்ணுதன்றோ? அரவின் மணியாம் ஒரு (மாணிக்கம்) குப்பியின் உள்ளிடத்தே நின்றநிலை புறம்பே தெரியுமாப்போலவே பெரிய பெருமானைத் தங்கள் நெஞ்சிலே எழுந்தருளுவித்து வைக்கையாலே நிழலிடாநிற்கு மன்றோ. உள்ளும் புறமும் ஒளியிமொறு ஒப்பற்று உயர்ந்தவனை உள்ளத்தே ஒளித்துவைத்தவர்களது உடலம் இன்பவடிவாதலை எடுத்துரைக்க வேண்டுமோ? இன்பம் அடங்காதுமயிர்க்கால்தோறும் வெளிப்பட்டுஉலகில் பாய்தலால் மெய்சிலிர்த்து நிற்கின்றனர் அவ்வன்பர்.

யான் இறைவனை எண்ணேன். உலகளந்தவனை உள்ளத்தே அளந்துவைத்து இன்பமுற்று அவ்விறைவன் ஒளியினை நாம் எல்லாம் காணப் புறம்பும் திகழுமாறு செயற்கரியசெய்த இந்நடமாடுங்கோயில் களையே என்னுடைய நெஞ்சம் நினைக்கும். இறைவன் உள்ளத்தில் ஒளிர்வதால் இவர்கள் உடலம் சிலிர்த்தது. ஈதொரு வியப்போ? இவர்களை என்னுள்ளத்தே வைத்து எண்ணியபோது என்னுடலொன்றோ சிலிர்த்தது; என்னுள்ளமும் அன்றோ மெய்சிலிர்த்தது. ஈதன்றோ புதுமை! தொட்டறியும் பொருளான உடலம் சிலிர்த்து மகிழ்ந்த நிலையை, உருவமிலாத என்

உள்ளமும் அடைந்தமை யன்றோ பெருவியப்பு. இவ் வியப்பிற் கிடமாய வவர் இவ்வடியாரேயன்றி இறை வன் அல்லன். பிறருடைய மனம் திரிந்து நிற்பதில் பெருமை இல்லை. உலகமுதமாக உலகிய எனதுள் எம் ஒரு முகமாகி உவகை பூத்ததே இதில் உள்ள தோர் ஏற்றம். எனவே இவர்களையன்றி வேறென்றி னையும் என் நெஞ்சம் நினைப்பாது.

ஆதி அந்தம் அந்தம் அற்புதம்
ஆன வானவர் தம்பிரான்
பாத மாமலர் குடும் பத்தி
இலாத பாவிகள் உய்த்திடத்
தீதில் நன்னெறி காட்டி எங்கும்
திரிந்து அரங்கன் எம்மானுக்கே
காதல் செய்தொண்ட டர்க்கெப் பிறப்பிலும்
காதல் செய்யும் என்னெஞ்சமே.

இறைவனை வணங்காதபேர்களை என் என்பது? இறைவனை அவர்கள் அறிகிலர் என்போமா? அவனை வணங்குவது என் என்பதை அறிகிலர் என்போமா? எவற்றிற்கு முன்னாய் முளைத்தவனை எவற்றிற்கு முதலானவன்; எனவமுடிந்தபோதும் தான் முடியாது முகிழ்த்தலின் அவனை எவற்றிற்கு முடிவு. நமது முதலையும் முடிவையும் நாம் அறிதல்வேண்டும் எனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ. முதலையும் முடிவிலையும் அறிய முயன்றால் அது முடிவதொன்றே? முடியா மல் என்னை? வானில் ஒளிக் கிளர்வானோ, எப்பொரு ளிலும் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இடையிடில் லாது நிறைந்து நின்றாள்ளான்? தொட்ட தொட்ட இடத்தோறும் தொடுமணற்கேணியில் ஊறித்தோன் றும் நீர்போலத் தொல்லுமால் தோன்றி நிற்கின்றான். இருந்த இடத்திலேயே இறைவனை எதிர்காணலாம். அவனிடம் நமக் களிப்பதற்கு என்னவுண்டு என்ற ஐயமோ? எதிலை இறைவனிடம்? வீட்டுநிலைபெற்ற வானவர்களை எல்லாம் வேண்டி இவனைத் தலைவனாகக் கொண்டார்கள் என்றால், நாம் வேண்டுவதொன்றே இவனிடம் இல்லாமற்போகும்? வானவர் தலைவனாய் மிகமிக உயரியவனுபடியால், மிகமிகத் தாழ்ந்த நாம் முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு வேணவாக்கொண்டது போல இவனைநாடிநின்றால் என்னபயன்? எல்லாப்பய னும் உண்டு. சதன்றே இவனிடத்திருப்பதோர் விய ப்பு (அற்புதம்). வியப்பே ஒரு வடிவமான வானவர் பெருமான் உயர்நிலைக்கு ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாத கீழ் நிலையில் வந்திருக்கி நம்முடன் ஒன்றுகலந்து அருள் செய்வான். உலகிற்கே முதலாய் நின்றவன் உலகத் துப் பலபொருளு மாகி உலகியலை நடத்துகின்றான். பிறவாதவன் அன்பரிடத்தே பிறந்ததுபோலப் பெரு விளையாடல் புரிகின்றான். அழிவில்லாதவன் அழிவுற் றவன்போல அன்பருக்கு அஞ்சி நிற்கின்றான். முடி விற்கும் முடிவானவன் நம்மை முடியிலா நிலைமையில் முந்துறத் தள்ளுவான். இடையிடில்லாது எங்கும் நிறைந்து நின்றேன் அங்கும் இங்கும் ஓரிடத் தெழுந்து உருவும் வடிவுமாய் நிற்பான். வானவர்

தம்பிரானுப் வாழ்பவன் பன்றியாயும் அன்பர்க்கெதிர் வந்து உலாவுவான்

இவ்வாறு நமக்கென எங்கும் வந்துநின்று எளியவ னான இறைவனை எண்ணுதாரை என்செய்வது? எம் மைத் தேடித் திருவடிநோவ இவ்வுலகடைந்த எம்மா னின் திருவடிமலரை நமது தலைக்கணியாகச் சூடி ஏத்தவேண்டாமா? அவ்வாறு செய்யாதவர் நெஞ்சிற் பசையற்றவர்; பழிக்கே ஆளாவர். நமது தலைவனுப் நம்மை நாடிவந்த அரங்கனை ஐந்தினை ஒழுக்கம் பூண்டு காதல்கொண்ட தொண்டர்கள், அவனையே நினைந்து ஓரிடத் திருத்தல் கூடும். இவர்களது அன் டின் பெருக்கம் வெள்ளமாய்க் கங்குகரையின்றிப் புரள்வதால் இவர்களை எங்கும் ஈர்த்துச் செல்கின் றது உலகினர் இறைவனை உணராதிருத்தல் கண்டு உள்ளம் நோகின்றனர். உலகெங்கும் ஒப்பற்றவனை உணர்ந்து காண்கின்ற உயர்ந்த ஒழுக்கமுடையோர் சில பழியாளரிடம் இறைவன் காற்றாய்ப்பறத்தலைக் கண்டு நெஞ்சகலங்கி நிற்கின்றார்கள். இம்மாத் களும் உயர்ந்தால்தான் உறதிப்பாடு உண்டு என உழைக்க முன்வருகின்றனர். மூலை முடுக்கெல்லாம் திரிந்து இத்தகைய உயர்களை உயர்நிலைக்கு ஏற்ற ஒருப்படுகின்றனர். எங்குந் திரிகின்றனர். ஒதுவதிலும் ஒழுக்கித் காட்டுவதன்றே உயர்ந்தது. அவனை அடை யாதவர்கள் அறஞ்செய்யாதவரே யாவர் (பாவிகள்). அவர்களுக்கு அவனை அடையும் அறவழியாகிய அன்புவழியைக் காட்டுகின்றனர். தீமையே இலா அறவழி அன்புவழி ஒன்றே அன்றோ? அதனை உலகில் தம் வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து வழிகாட்டி அதன் பெரு மையையும் இன்பத்தையும் எளிமையையும் பழி யாளர் மனதில் பசுமரத் தாணிபோலப் பதியவைக் கின்றனர்; உன்றா உணரச்செய்கின்றனர்; அவ்வின் பத்தைத் துய்க்கச்செய்கின்றனர் உயிர்களுக்கு உதவி செய்வதே இவ்வடியார்கள் இறைவனுக் கீயற்றம் பெருந்தொண்டு. காற்றாய் பறந்த கடவுள், பழியா ளரே அறவாள் ரானபோது அவர்களது உள்ளத்தே இன்பவெள்ளமாய்ப் பாய்ந்து கன்னங்கட்டியாய்த் திரண்டு திகழ்கின்றான். இவ்வாறு இறைவனுக்கு எவ் வெவர் உள்ளத்தும் இனிய கோயிலமைத்து வழிபடு வதே அவர்கள் வழிபாடு. நடமாடுங் கோயிலானவர் கள் எல்லோரையும் நடமாடும் கோயிலாகத் திருத்தி யமைக்கின்றனர். தமக்கெனவாழாப் பிறர்க்குரியாள ராகிய இத்தகுதியாளரால் அன்றே இறைவனும் விளங்குகின்றான். இவர்களன்றே இறைவனைக்கண்டு எமக்குக் காட்டுகின்றவர்கள். ஆதலால் இறைவனை விட்டு இவர்களுக்கே என்மனம் காதல்செய்கின்றது. இன்னும் பிறவியுள் தெனினும் இவர்களுக்கு அடிமை செய்வதற் கேற்றதாகலின் அப்பிறவியும் இனியதாய் வேண்டற்பாலதாம். இவர்கள் இன்புற எவரும் இன் புறுவர்; எல்லாருள்ளும் உள்ள இறைவனும் இன்புறு வான். எனவே இவர்கள் இன்புறத் தொண்டினையே செய்துவாழ என்மனம் முந்துகின்றது. என் நெஞ்சிற் கும் இவ்வெண்ணமும் இவ்வாழ்வும் வந்தனவே.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்சேய்த ஆறேழுத்தந்தாதி:— முருகக் கடவுளை முழுமுதற் பொருளாக உபாசனை செய்வதற்குறித்தாய் ஷடாக்ஷர மந்திரத்தின் வைபவத்தை அகத்தியரே பாடியுள்ள எனைக் கருதப்படுகின்ற நூறு செய்யுள் கொண்ட நூல் பென்ஷன் டாக்டர் V. S. அருணாசலம்பிள்ளை யவர்களால் விரிவும் தெளிவும் பொருந்திய உரையோடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விலை 12 அணை.

வி. பி. சார்ஜ் வேறு. கலாநிலயம், வேட்பேரி, சென்னை.

ஏமாங்கத்தத் திளவரசன்.

T. N. சேஷாசலம் B. A., B. L. இயற்றியது.

இலங்கிய நயங்கள் யாவும் துளங்குமோர் இன் னியற் காதற் கதை. அன் டின் வன்மைபும், வாய் மையின் தூய்மைபும், பேரவாசின் பேதைமைபும், புண்கவிபுகுந்து செய்யுந் துன்மதிச் சூழ்ச்சியும் பொருந்திக் கலந்து கதையினை நடத்தி வைக்கின் றன.

தமிழின் உரைநடைக்கும் ஒருதனிச் சுவையுள் தென்பதை இந்நூலினுற் காணலாம். சம்பாஷனைத் திறமும், சொல்படிச்சுவையும், கருத்தைக் கவர் கின்ற கதையமைப்பும், பாத்திரங்களின் பொருத் தமும் வாய்ந்த இந்நாவல்தால் ஆங்கிலத்தில் ஸர் வால்டர் ஸ்காட் அனைய சிறந்த நாவலாசிரியர்களது நூல்களுக்கு இணையாதத்திகழ்கின்றது.

விலை ரூ. 1-0-0. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம்:—11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

கம்பராமாயணம்.

பாலகாண்டம்.

T. N. சேஷாசலம் B. A., B. L.—பதிப்பு.

சிறந்தக்கமாய் அழகிய கட்டிடத்தில், புதிய முறையில் பொருள்விளக்கிப் பதிப்பிக்கப் பெற் றுள்ளது. செய்யுள்களுக்கு நேரே பதவுரை எழுதி விட்டால், படிப்பவர் தம் முயற்சியால் பொருளை ஆய்ந்துகொள்ளும் பழக்கம் பெற இயலாது போய் விடும். ஆதலால் இப்பதிப்பாசிரியர், பதம் பிரித் தும் தொகைநிலைத் தொடர்களை விரித்தும் அன் வயப் படுத்தியும் அவாய்நிலைகளை வருவித்தும் கவி யின் வார்த்தைகளைக் கொண்டே செப்புநின் பொருளை விளக்குகின்றார். அருந்த உரையும் விசேஷக் குறிப்புகளும் அங்கங்குச் சேர்க்கப் பட் டிருக்கின்றன.

இப்பதிப்பில் பற்பல செய்யுள்களுக்குக் காட்டி யுள்ள பொருள்கள் புதிதான. கவியின் விரிந்தபத் தைத் தழுவிவை.

விலை ரூ. 3-0-0. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம்:—11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

முருகன் ஓர் உழவன்.

சுமீமான் K. S. வெங்கட ரமணி M.A., B.L. அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய "Murugan, The Tiller" என்னும் சிறந்த நூலிற்கு சூமிதி கிருஷ் ணசுமாரி தமிழிற்செய்த மொழிபெயர்ப்பு. தற்கால நாகரீகத்தின் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் வாழ்க்கையின் அருமைபான தத்துவங்களை மறந் திருத்தலை என்னும் கொள்கை இந்நூலின் கதை யோடு மிகவும் அழகாக இமைந்து நடக்கின்றது.

இவ்வகை நாவலை ஆங்கிலத்தில் Domestic Novel என்பார். உழுதுண்டு வாழ்வார் நிலையின் ஏற்றமும், தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் நிலையின் தாழ்மையும் இந்நூலின்கண் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

விலை ரூ. 1-8-0. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம்:—11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

திருக்குறள்

மூலமும் சொற்குறிப்பு அகராதியும்
விஷய ஒப்புக்குறளும்.

வா. மாரக்கசகாயம் செட்டிபாரவர்கள்—பதிப்பு.

சிறந்தக்கமாய்ச் சட்டைப்பையில் கொண்டு செல்லத்தக்கப் பதிப்பு. இப்பதிப்பின் அட்டவணை மாதிரி முன்னுறு பக்கங்களுக்கும் மேல் அளிக் கப் பெற்றிருக்கின்றது. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புகின்றவர்களுக்கு இவ்வட்டவணை களின் அமைப்பு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். இவ்வட்டவணையின் உதவிகொண்டு நூல்ப்பிலப் பபில அதன் நயம் மேன்மேலும் விளங்கலாகும். இதன் அருமைபைப் பின்புற பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்று.

விலை ரூ. 0-12-0. வி. பி. செலவு வேறு.

கலாநிலயம்:—11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

NATIONAL BOOKS AT HALF PRICE AND LESS.

Price—Original	Reduced	
Rs. A.	Rs. A.	
Duties of man, Mazzini ...	0 12	0 6
My Jail Experiences, by Mahatma Gandhi ...	0 12	0 6
Young India 1919 1922 ...	4 0	3 0
Significance of Indian Nationalism, by H. M. Howsin ...	2 8	1 0
India's Challenge to civilization, by H. M. Howsin. ...	2 0	1 0
Gandhi and Anarchy, by Sir C. Sankaran Nair ...	1 8	0 12
Revolutionary Bisographies by R. W. Postgate ...	1 8	0 8
Philosophy of Non-co-operation, by Bhagavan Das M.A. ...	1 0	0 8
The Plunder of India's Wealth, G. V. K. Rao ...	1 0	0 8
Indian Industrialism, by G. V. Ganapathy Aiyar ...	1 0	0 8
Meaning of Non-co operation, by C. F. Andrews ...	0 12	0 4
Ethics of Destruction, by Mahatma Gandhi ...	0 12	0 4
Key to Yarrowada, by M. Mahomed Ali ...	0 8	0 4
Our Educational Problem, by Lala Har Dayal, M. A. ...	1 8	0 12
Soul of India, by B. C. Pal ...	1 8	0 12
Advance India and Issue in India by B. Houghton I.C.S. ...	0 8	0 4
C. D. Report (Few copies only left, ...)	1 0	0 4
Development of Democracy in India K. Rajeswara Row. ...	2 0	1 0
Non-co-operation in other lands by Fenner Brockway ...	1 0	0 8
India and its Government, by Fenner Brockway ...	0 8	0 4
Dyarchy and after, by C. R. Reddy, M.A. ...	0 4	0 2
Charka, with an introduction, by Sir P. C. Roy ...	0 4	0 2
The Science of Sex by an M. D. ...	2 0	1 0
Faded Flower, by K. Rajagopal ...	1 0	0 8
Imperialism, by K. M. Panikar, M. A. ...	1 0	0 8
The New Russia, by & W. Postgate ...	0 12	0 6
Premanand and Pushpavati, by Namonarayana ...	0 8	0 4
A passing Phase of politics, by N. C. Kelkar M.L.A. ...	1 4	0 10
Leprosy in India, by T. S. Krishnamurthy Iyer ...	0 8	0 4
India and the Empire, by E. Carpenter ...	0 4	0 2
The Resurrection of the Congress by D. N. Bannerjee ...	0 4	0 2
Christ of to-day, by Rev. Holmes ...	0 4	0 2

Note.—A further discount of 10 per cent will be given on orders of not less than 15 books from the above list at a time and this concession holds good till the end of December 1929.

B. G. Paul & Co.,
Publishers, G. T. Madras.

கம்பராமாயணம்

நல்லகாகிதத்தில் செவ்விய அச்சில் அழகிய கட்டிடத்தில் பாடபேதங்களுடன் கூடிய மூலமும் தெள்ளிய பதவுரையும், அகன்ற விரிவுரையும் அணி யாப்பு சொல் முதலியவைகளைப் பற்றிய அருமையான இலக்கணக் குறிப்புரைகளும் அடங்கிய பதிப்புக்கள். இவ்வகை உரைகளை இயற்றிப் பதிப்பித்தவர், வை. மு. சடகோபராமாணுஜாசாரியரும், சே. கிருஷ்ணமாசாரியாரும், வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியாரும் ஆவர்.

பாலகாண்டம் ...	5 0
அயோத்தியகாண்டம் ...	5 0
ஆரணியகாண்டம் ...	4 0
கிட்கிந்தாகாண்டம் ...	4 8
சுந்தரகாண்டம் ...	5 0

இவ்வகை உரைகளுடன் கூடிய

அஷ்டபிரபந்தம் ரூ. 3-8

எல்லாப் புத்தகங்களுக்கும் வி. பி. செலவு வேறு. வேண்டுமோர் ஒரு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தபால்தலை முன்னதாக அனுப்பிவைத்துக் கேட்கவேண்டும். எஞ்சிய தொகைக்குத் தபால் செலவுடன் சேர்த்துப் புத்தகங்கள் வி. பி. யில் அனுப்பப்படும்.

கலாநிலயம்:—வேளாளர் தெரு,

புரையாக்கம், சென்னை.

Our Publications.

Kamban's Kosala.

By T. N. Seshachalam: A succinct exposition of the poetic Art and the sublime Political Philosophy of Kamban as can be gleaned out of the first four chapters of Balakandam. Dr. James H. Cousins has written a foreword in terms of appreciation. Price Re. 1.

Thoughts for Statesmen

By T. N. Seshachalam. We who are making large strides towards democratic institutions may well pause and hear, what the great masters Tocqueville and Montesquieu have thought and said. Mr. S. Srinivasa Iyengar has introduced this book Price Rs. 1-8-0.

மேனாட்டே பேரறிஞர் நால்வர்.

காரிலால், எம்ர்ஸன், ரஸ்கின், டால்ஸ்டாய் இவர்களின் கட்டுரைகள் சிலவற்றின் முதலாவல் சுவை குறையாமொழிபெயர்ப்பு. விலை 0.8-0.

முப்பேரும் புலவர்.

கம்பர், காளிதாசர், ஷேக்ஸ்பியர் ஆகிய பெருங் கவிஞர் ஜீவிய சரிதை. விலை அனா 4.

உலக அதியசம். விலை அனா 4.

விசித்திர விளக்கு

எளிய தமிழ் நடைபலான அலாவுதின்

என்னும் அரபிக்கதை. விலை அனா 6.

வாழ்க்கைச் சரிதை. விலை அனா 4.

Sambandar (English) விலை ,, 4.

Vali (Do) விலை ,, 4.

The Educational Publishing Co.,

Nungambakam, Madras.

வர்த்தமானம்

உதவி நிதி:—இங்கிலாந்தில் வேலையில்லாதவர்க்கு உதவும்பொருட்டுப் பட்டியலில் எடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் 35 லட்சம் போதாதென்று, தொழில் கட்சியார் இத்தொகையை அதிகப்படுத்தி, ஏழைகளுக்கு உதவுவதுடன் வேலை பார்த்துக்கொடுப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்வார்கள் என்று தெரிபவருகிறது. இது விஷயமாகத் திட்டம் ஒன்றும் தயாராகின்றதாம்.

இந்தியருக்கு உதவி:—ஸர் விலியம் மேயர் என்பவர், சரித்திர ஆராய்ச்சி முயற்சியிலுள்ளாருக்கு உதவும் பொருட்டு ஒரு நிதி ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆராய்ச்சி வேலையில் சேருபவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு 120 பவுன் அந்நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படும். மைசூர் வாசியான ஸ்ரீமான் கே. என். வி. சாஸ்திரி என்பார் ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட இவருக்கு வருஷத்திற்கு 120 பவுன் வீதம் 2 வருஷத்திற்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். இந்த உதவி பெறுபவரில் இவர்தான் முதல் இந்தியர் என்று தெரிகின்றது.

அகியப் வேள்ளச் சேதம்:—சமீபத்தில் அகியப் ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் அகியப் ஜில்லா வாசிகளில் 180,000 குடும்பத்தார் வீட்டில்லாத கஷ்டப்படுகின்றனர். ஒருலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயத்திற்கு ஏற்றவாறிருக்கவில்லை. 25,000, தாண்டுகள் வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டன. 20,000 வீடுகள் பாழாயின. 3 கிராமங்கள் திடலாயின வென்று தெரிய வருகின்றது. வீடுவாசல்களை இழந்தவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் இனாமாகத் தரப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தாரும் பொதுஜனங்களும் வெள்ள நிவாரணவேலை செய்து வருகின்றனர். இந்த வருஷம் அகியப்பில் சாகுபடி சரிவரடக்க இயலாதென்று தெரிகின்றது. அகியப் பழைய நிலையடையவும், நல்ல சாகுபடி மீண்டும் ஏற்படவும் மூன்று வருடங்கள் பிடிக்கும் என்ற தெரிகின்றது. இரங்குன்முனிசிபாலிட்டியார் வெள்ள நிவாரணத்திற்கென 5000 ரூபாய் அளித்துள்ளார்கள். பொது ஜனங்களும் தாராளமாகப் பொருளதவி செய்துவருகின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

அமீர்அமனுல்லாக்கான்:—பட்டமிழந்த ஆப்கன் அமீர் அமனுல்லாக்கான் இத்தாலிக்குச் சென்றுள்ள அவரைப் போர்ட்செயிட்டில் கண்டுபிடித்து ஒருபத்திரிகைப்பிரதிதியினிடம் அவர்கூறியதாவது:—“நான் இத்தாலியில் ஒரு வருடகாலம் தங்க எண்ணியுள்ளேன். பின்னர் ஆப்கானிஸ்தானம் திரும்பி, விவசாயத் தொழிலை மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ளேன். எனது நாட்டை விட்டு நான் புறப்படுகால் ஏராளப் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டிருப்பதாகப் பலர் சொல்லிக்கொள்கின்றனர். எனது குடும்பத்தார் உடைகளும், அவசியமான சாமான்களும் தான் எங்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. நான் வெளியேறுகையில் எனது சட்டைப்பையில் 6 பவுளை இருந்தன.”

இவ்வாறு அவர் பேசுகையில் அவர் கண்களிலிருந்து தண்ணீர் வடிந்தது. அவரது குடும்பத்தினரும்

மனம் நொந்திருக்கின்றனர் என்று தெரிகிறது, என்று பத்திரிகைப் பிரதிநிதி அறிவிக்கின்றார்.

பார்லிமெண்டு திறப்பு விழா:—ஜூலை முதல் வாரம் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டு மன்னாபிரான் திறந்துவைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அவர் கூறியதாவது:—

“எனதுதேசம் நோயுற்றிருந்த காலையில் எனது பிரஜைகள் காட்டிய கவலைக்கு நான் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன். அன்னிய நாடுகளுடன் சினேகத்துடன் இருக்கவேண்டுமே பிரிட்டனின் நோக்கம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஜெர்மன் நஷ்டசுடு விஷயமான பிரச்சையும் நட்பைப் பெருக்கி வைக்கும் முறையில் முடிவடையும். கப்பல்படை குறைப்பதற்கு அமெரிக்கப் பிரதிநிதியுடன் எனது அரசாங்கத்தார் பேசுவருகின்றனர். தக்கது செய்யப்படும். சோவியத்து அரசாங்கத்துடன் தொடர்புவைத்துக்கொள்ளும் விஷயமாகியுமேற்புறநாட்டு அரசாங்கங்களுடனும், இந்திய அரசாங்கத்துடனும் எனது அரசாங்கத்தார் ஆலோசித்து வருகின்றனர். பிரிட்டனில் வேலையில்லாத வருந்துபவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியும் வேலை சர்ப்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடியது மானகாரியங்களைச் செய்ய ஒருமந்திரிபை நியமித்துள்ளேன். இன்னும் பொதுஜன நன்மைக்கான வேலைகள் செய்யப்படும். அதற்கென எனது மந்திரிகள் திட்டங்கள் தயார்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். 1928 வருஷம், விதவை, அனாதை முதலானவர்களுக்குப் பென்ஷன் தரும் விஷயமாப்ச் செய்யப்பட்ட சட்டமும் சரியானவகையில் திருத்தம் செய்யப்படும். மீண்டும் எனது பிரஜைகளுடைய ராஜவீசுவரத்திற்காக அவர்களுக்கு எனது வந்தணத்தை அளிக்கின்றேன்.”

காங்கிரஸ் விஷய ஆலோசனைக் கமிட்டி:—புது டில்லியில் சென்றவாரம் காங்கிரஸ் விஷய ஆலோசனைக் கமிட்டி கூடிற்று. ஸ்ரீ மானவிபா, காந்தி அடிகள், ஸ்ரீ மோட்டிலால் நேரு, ஜவஹரிலால் நேரு, டாக்டர் அன்ஸாரி முதலான பலர் கட்டத்திற்கு வந்திருந்தனர். இக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றின தீர்மானங்கள்:—

இந்தியச் சட்ட சபைகளில் காங்கிரஸ்காரர் ஸ்தானம் வகிப்பதால் எப்பயனும் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களைக் காவிசெய்து விடுவதால் சுய ராஜ்ய இயக்கத்திற்கு நன்மை ஏற்படுமென்று தோன்றுகின்றது. இம்முடிவைப்பற்றி, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியார் ஜூலை மாதம் 26-ந் தேதி கூடி முடிவுசெய்வார். அம் முடிவை தேசம் ஒருமுகமாய் ஏற்று சுயராஜ்ய வேலையில் முற்படவேண்டும்.

கீழ்வங்காளத்திலும் அஸ்ஸாமிலும் வெள்ளத்தால் நேர்த்த உயிர், பொருள் சேதங்களுக்காக இக்கூட்டத்தார் வருந்துவதுமல்லாது ஈர் பி லி ராயின் தலைமையில் ஏற்பட்டுள்ள வெள்ள நிவாரணக் கமிட்டிக்குத் தாராளமாகப் பொதுஜனங்கள் பொருளதவி செய்ய வேண்டுமென்று இக்கூட்டம் அபிப்பிராயப்படுகின்றது.

கார்யாலய நிர்வாக விஷயமான ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி டில்லியில் 26, 27-ந்தேதிகளில் கூடும்.

A MOMENTOUS BOOK ANCIENT JAFFNA

BY

Mudaliar C. RASANAYAGAM, C. C. S.

WITH AN APPRECIATIVE FOREWORD

BY

Professor S. KRISHNASWAMI AIYANGAR, M. A.

An authentic History of North Ceylon, particularly of Jaffna, based on archeological Epigraphic and Linguistic researches is stated here for the first time in a connected logical manner from ancient times up to the occupation of the island by the Europeans. The progress of civilisation in Ceylon and Southern India and incidentally in other countries associated with them as brought out here reads like a romance without infringing on the canons of Historic Research. The Honest patriotism of the author is inspiring without misleading.

Every student of History would read this book with pleasure and profit.

Price Rs. 5-8-0 (V.P. Charges extra)

MANAGER:—

"KALANILAYAM"

11, VELLALA STREET,

Purasawalkam MADRAS.

1928-ம் ஆண்டுப் பிரதிகள்

பயிண்டு செய்தும்

கலாநிலயம்

செய்யாமலும் எம்மிடம்

கிடைக்கும்

1. சேக்கிழாரும் கண்ணப்பரும்

சேக்கிழார் திறனும், அன்பினது தத்துவமும், கண்ணப்பர் பத்திச் சிறப்பும் விளக்கும். T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A. B. L.—51 கட்டுரைகள்.

2. கம்ப இராமாயணம்

பாலகாண்டம், ஆற்றுப்படலமுதல் மிதலைக்காட்சிப் படலம் வரை—T. N. சேஷாசலம், B. A. B. L. 51 கட்டுரைகள்.

3. அகப்பொருள் வரலாறு

காட்சிமுதல், ஒதற்பிரவு வரை—K. இராமரத்தம் ஜயர் B. A. 18 கட்டுரைகள்.

4. காந்திமதி

காவிய இயல்பும் பெற்ற கற்றமிழ் காவல். T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L. 51 இதழ்களில் வந்துள்ளது.

5. தமிழ்ப்பாடம்

நனவென்பா, —சயம்வர காண்டம் கவிதொடர் காண்டம். இந்த வருடத்தில் பெரும் பகுதி அணி இலக்கணமும், சொல்லிலக்கணமும் ஒதப்பட்டுள்ளது.

6. மேனாட்டேத் தத்துவ அறிஞர்

பிரிடரிச் கிஷேன் எபிரூரன் ஜிளேன் பைரோன் அரிஸ்டாடல் முதலாயினோர்—T. R. இராஜகோபால்,

காவடி நானூற்றின் திறம், சிவகாமி சரித்திர ஆராய்ச்சி, பாரதிகப்புலவர் உமார்காயம் காட்டிலவைக்கும் தத்துவநிலை, முதலிய பல விவாசகங்களும் வந்துள்ளன.

7. இலகிய ஏற்ற ஆராய்ச்சி

புரந்தரன் பெருந்தவம், சித்ரகடம், அகத்தியர், குரப்பனகை.—R. முத்தையர்

8. தேவாரமும் ஐந்திணையும்

தமிழ் இலக்கண ஐந்திணைப் பாகுபாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்—E. N. தணிகாசல முதலியார் B. A. B. L. 8 கட்டுரைகள்

9. மேனாட்டறிஞர் கட்டுரை (மொழி பெயர்ப்பு)

கார்லைல், ரஸ்கின், எம்ர்ஸன், டால்ஸ்டாய் செஸ்டர்டன், ஆஸ்கார் ஒயில்டு, ராபர்ட் பர்ன்ஸ் முதலாயினோர்.

10. இலக்கியக் கதைகள்

புரந்தரன் பெருந்தவம், சித்ரகடம், அகத்தியர், குரப்பனகை.—R. முத்தையர்

11. வானசாஸ்திரம்

இதன் உண்மைகளை யாவரும் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் சுருக்கமாய் எளியநடையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.—20 கட்டுரைகள்.

மலர்வனம் பழமுதிர்சோலை

சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, முதலியவைகளினின்று எடுத்தமைத்த தனிநிலை அழகு—14 கட்டுரைகள்.

பையிண்டு செய்யாதது உன்சாடு ரூ 8-0-0 வெளிநாடு ரூ 9-8-0

ஆப்பெதர் கிட்டுபயிண்டு உன்சாடு ரூ 10-0-0 வெளிநாடு ரூ 11-8-0

கால்கோ பயிண்டு உன்சாடு ரூ 9-8-0 வெளிநாடு ரூ 11-0-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், 11, வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.